

Vlaams
Parlement

vergadering **C217**
zittingsjaar 2017-2018

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 3 mei 2018

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Ann Brusseel aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de kwaliteit van het advies om de loopbaan te heroriënteren via loopbaancheques – 1754 (2017-2018)	
VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het oneigenlijke gebruik van loopbaancheques – 1756 (2017-2018)	
VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de gebrekkige opvolging van loopbaanbegeleiders – 1757 (2017-2018)	
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de controle op loopbaancentra – 1801 (2017-2018)	3
VRAAG OM UITLEG van Ann Brusseel aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over opleidingen aangeboden door private instanties – 1822 (2017-2018)	18
VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de stand van zaken inzake wijk-werken – 1784 (2017-2018)	
VRAAG OM UITLEG van Miranda Van Eetvelde aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de opstart van wijk-werken – 1795 (2017-2018)	23
VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de bekommernissen, inspanningen, innovatiemogelijkheden en concurrentiekracht van de Vlaamse industrie in het kader van het Energiepact – 1798 (2017-2018)	29
VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het dalend aantal individuele beroepsopleidingen in een onderneming (IBO's) bij Walen en Fransen in Vlaanderen – 1790 (2017-2018)	31
VRAAG OM UITLEG van Griet Coppé aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het registratiesysteem bij het gebruik van dienstencheques in strijkcentrales – 1683 (2017-2018)	33
VRAAG OM UITLEG van Lieve Maes aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over Air Cargo Belgium als innovatief bedrijfsnetwerk – 1796 (2017-2018)	35

VRAAG OM UITLEG van Ann Brusseel aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de kwaliteit van het advies om de loopbaan te heroriënteren via loopbaancheques – 1754 (2017-2018)

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het oneigenlijke gebruik van loopbaancheques – 1756 (2017-2018)

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de gebrekkige opvolging van loopbaanbegeleiders – 1757 (2017-2018)

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de controle op loopbaancentra – 1801 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Emmily Talpe

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, om mensen een beter inzicht te geven in en aan te sporen om proactief na te denken over het verloop van hun professionele loopbaan, werd het instrument van de loopbaancheques in het leven geroepen.

Heel wat van die adviezen bij erkende centra hebben mensen al geholpen, maar blijkbaar zijn niet alle adviezen even kwalitatief en nuttig. Ze worden er ook niet echt op gescreend. Minister, ik stel de vraag niet alleen aan u, maar ook aan uw collega die graag in het bos gaat wandelen waarvoor de belastingbetaler dan ook mee kan betalen. Het schijnt ook magische effecten te hebben. Persoonlijk heb ik het meer voor de zee, maar daar ga ik nu niet dieper op in.

Het wetenschappelijk magazine EOS kwam tot die bevinding toen een van de journalisten aanklopte bij een bedrijfje dat via 'karakterkunde' – "een combinatie van schedelleer, gelaatkunde en kiembladenleer", zo leert hun website en ik viel bijna om toen ik het las – mensen helpt die hun carrière willen heroriënteren. Dit ruikt naar alles behalve wetenschappelijk onderbouwde adviezen, maar toch blijkt dit bedrijf erkend te zijn als centrum waar mensen met loopbaancheques voor adviezen terecht kunnen – en dat terwijl loopbaancheques zwaar gesubsidiëerd worden met overheidsgeld, meer bepaald 510 euro per persoon die zelf 40 euro uit eigen zak moet ophoesten.

Over het betrokken bedrijf waren experts duidelijk: "Ondanks die erkenning zijn de adviezen pure kwakzalverij, hopeloos achterhaald, bevatten ze een te hoge foutenmarge en een rapport dat leest als een horoscoop en waarin iedereen wel iets vindt dat klopt."

Helaas blijkt deze casus geen alleenstaand geval te zijn. Daarom wordt gepleit voor meer aandacht voor de wetenschappelijke onderbouw. Anderen pleiten voor een inhoudelijke certificering met bijscholingsplicht voor loopbaancoaches.

Overigens mogen deze valse noten geen reden zijn om het kind met het badwater weg te gooien. Loopbaancheques zijn wel degelijk een nuttig instrument, als ze op de juiste manier worden ingezet. Zeker nu mensen langer moeten werken en aankijken tegen meer diverse professionele loopbanen dan vroeger, zijn loopbaancheques

intrinsiek handige instrumenten om hen daarin richting te helpen geven. Dat zegt niet alleen de Open Vld-fractie – collega Talpe heeft er ook al vragen over gesteld – maar we worden daarin ook gevolgd door bijvoorbeeld professor Anseel die hierover nog vandaag in De Tijd een mooi stuk heeft geschreven en die niet mals is. Hij is wel positief over het principe van de loopbaancheques, wat ons geruststelt, maar niet over de uitwerking zoals die vandaag is, onvoldoende geverifieerd. Volgens hem moeten we paal en perk stellen aan het aantrekken van alle soorten kwakzalvers en paardenfluisteraars.

Minister, hoe beoordeelt u de bevindingen in EOS over het aanwenden van loopbaancheques voor erkende centra wier adviezen weinig of niet wetenschappelijk onderbouwd blijken te zijn? Hebt u weet van nog andere dergelijke gevallen en klachten van gebruikers van loopbaancheques die achteraf ontgoocheld waren over de evidencebased waarde van de afgeleverde adviezen?

Welke verstrengingen in het decreet op de loopbaancentra moeten dergelijke uitwassen voorkomen en verzekeren dat de afgeleverde adviezen wel degelijk op basis van wetenschappelijk onderbouwde technieken worden uitgebracht? Overweegt u een aanpassing van de certificering die een bijscholingsplicht voor loopbaancoaches bevat?

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Minister, sta me eerst toe om u te feliciteren: eigenlijk zijn er weinig andere instrumenten die zo succesvol zijn als de loopbaancheques. Eind 2017 is er een bevraging geweest bij de gebruikers en er is een tevredenheidsscore van meer dan 85 procent. Dat wil zeggen dat 85 procent van de mensen die zo'n traject volgen, tevreden is.

Het gebruik van die cheques stijgt ook exponentieel. Ik denk dat dat maar goed is ook. We hebben hier in het parlement de mond vol van levenslang leren, van carrièreswitch en van werkbaar werk. Het is dan een van de kerntaken van de overheid – en ik geef niet zo graag taken aan de overheid, want ik ben nogal voor een minimalistische overheid – om op zijn minst een kader te scheppen, liefst een zo simpel mogelijk kader, waar op een heel eenvoudige manier mensen dergelijk advies vanuit de private sector kunnen verkrijgen, een private sector die maximaal kan participeren.

Het was ook een rare maand voor de loopbaancheques. We hebben het artikel in EOS gelezen. Ik las dat een neus symbool kan staan voor wilskracht, een mond voor temperament en men wekte in het artikel de indruk dat mensen effectief met Vlaamse subsidies, 510 euro, op basis van de grootte van een mond of neus of de vorm van hun schedel, carrièreadvies zouden krijgen. Ik vond het toch nuttig om dit hier in het parlement aan bod te laten komen.

Minister, klopt het dat de Vlaamse overheid 510 euro subsidie geeft aan charlatans die op basis van de vorm van een neus of een schedel of wat dan ook, carrièreadvies geven? Klopt dat? Strookt het artikel met de realiteit? Indien niet, wat is dan de realiteit?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Minister, het is niet de eerste keer dat we hierover spreken. We hebben al eerder vragen gesteld over de kwaliteit van de dienstverlening die wordt aangeboden via door de Vlaamse overheid gesubsidieerde kanalen, zoals de kmo-portefeuille, maar ook over de loonbaancheques hebben we het eerder al gehad. Ook in uw beleidsbrieven hebt u daarover al initiatieven aangekondigd.

Heel veel mensen hebben nood aan loopbaanadvies. Niemand stelt ten gronde het instrument van de loopbaancheque in vraag. Het wordt ook met veel succes gehanteerd. Al meer dan 85.000 mensen hebben er gebruik van gemaakt. Dat is een groeiende markt en dat trekt alle soorten volk aan, om het zo te zeggen. Ik heb hier het cijfer van 232 erkende loopbaancentra, maar een van mijn vragen is of dit klopt en hoeveel het er effectief zijn.

Ik weet echter ook dat heel veel loopbaancentra met onderaannemers werken, zelfstandige onderaannemers die eigenlijk helemaal buiten schot blijven, buiten het controlesysteem van VDAB. Ik weet vrij goed waarover ik spreek. Er zijn wel veel administratieve controles, maar VDAB heeft geen enkel zicht op wie dat juist is en wat de achtergrond van de betrokkene is.

Dat leidt er natuurlijk toe dat niet elke gebruiker even tevreden is. 85 procent is dat wel, maar dat betekent dat 15 procent van die 85.000 mensen expliciet niet tevreden is. Van die tevredenen wil ik ook nog wel eens zien hoeveel mensen er effectief nuttig gebruik hebben kunnen maken van het loopbaanadvies dat ze hebben gekregen. Er wordt gesproken over gebakken lucht die wordt verkocht met belastinggeld.

Er dringen zich dan ook een aantal vragen op. Vandaag was er professor Anseel en eerder nog was er professor Verbruggen van de KU Leuven. Dat er geen inhoudelijke certificering met bijscholingsplicht is, wordt als een duidelijk probleem ervaren.

Minister, er zijn niet alleen veel loopbaancoaches, zelfstandigen in onderaanneming, maar er zijn nog oneindig veel meer opleidingen tot loopbaancoach. Die worden door dezelfde loopbaancentra gegeven. Dat is een fantastisch zichzelf in stand houdend en steeds uitbreidend fenomeen waarbij loopbaancentra een eigen opleiding uitwerken, daar een fantastisch certificaat, dikwijls met een schitterende naam, aan koppelen en een serieus prijskaartje van duizenden euro's die worden gevraagd voor een dergelijke opleiding. Er is dus niet alleen een markt ontstaan van loopbaancoaching, maar ook een markt van opleiding tot loopbaancoach, en dat allemaal met belastinggeld.

Er is op zich niets op tegen, maar ik stel vast dat in de curricula van de meeste van die coaches geen opleiding psychologie of sociaal assistent of maatschappelijk assistent of sociale agogiek of weet ik veel, staat. Een basisopleiding om om te gaan met de psyche van de mens – want daar gaat het uiteindelijk over – of een basisopleiding die kennis geeft of blijk van kennis geeft van onze arbeidsmarkt, ontbreekt bij het grootste deel van de coaches waarmee wij op dit moment werken. Daar wringt het schoentje. Die basisopleiding is echt een garantie op kwaliteit. Ik ben het helemaal eens met de heer Ronse dat de markt moet werken. De overheid moet dit niet allemaal zelf organiseren. Het moeten geen ambtenaren worden die aan coaching doen. Maar de markt moet wel kwaliteit garanderen. Het is maar op die manier dat het systeem in stand kan worden gehouden.

U hebt dat zelf ook onderkend en gaf zelfs in uw beleidsbrieven aan dat u “werk wilt maken van een kwaliteitskader voor dienstverleners met een aantal minimale kwaliteitsvoorwaarden”. U wilt “toewerken naar een gemeenschappelijk toegangsticket voor dienstverlening die gefinancierd wordt door de overheid. Dit in functie van meer gebruiksvriendelijkheid, transparantie en uniformiteit en een beperking van de administratieve lasten.”

Ik hoor van loopbaancoaches en loopbaancentra dat er administratieve controle is maar dat dit heel veel papier, heel veel tijd en inspanning vergt, maar dat nog altijd de inhoud van de coaching en wie die mag geven onvoldoende worden gecontroleerd. Ik zou niet willen dat onze vragen die hieromtrent gemeenschappelijk worden gesteld en ook bij u worden gesteld naar meer kwaliteit van de dienstverlening, leiden tot meer administratie. Dat mag zeker niet de bedoeling zijn. Dat zou de marktwerking waar de heer Ronse terecht voor pleit, alleen maar tenietdoen.

U wilt dit jaar een kwaliteitsdecreet vormgeven, gaf u aan. Dat geeft aanleiding tot een aantal vragen.

Minister, hebt u zicht op de markt van de loopbaancoaches? Ik ga ervan uit van wel. Hoeveel erkende centra zijn er? Hoeveel onderaannemers zijn er? Ik had graag een opdeling en wat cijfermateriaal om de markt in kaart te brengen. Hebt u zicht op de opleiding van die mensen? Wat is de achtergrond van de coaches die op dit moment werken met ons belastinggeld?

De heer Ronse en mevrouw Brusseel hebben de kwakzalvers en horoscoopberichten al aangehaald. Hebt u daar een zicht op? Zijn er klachten die dit probleem kunnen objectiveren? Welke stappen neemt de inspectie of VDAB om die uit het circuit te halen?

Hoe kan er in de toekomst beter en sneller geredieerd worden? Hoe staat u tegenover de bijscholing of een aantal geselecteerde basisopleidingen die toch een vereiste zouden moeten zijn om met de psyche van mensen aan de slag te gaan? Dat gebeurt wel degelijk bij loopbaancoaching.

Hoe ver staat u met het uitwerken van het kwaliteitskader voor dienstverleners? Wat is de timing? Hoe ziet u dat concreet? Op welke maatregelen zou dit betrekking hebben?

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, sta mij toe om op mijn beurt te beginnen met een compliment. Dankzij uw typerend kapsel hebben we een heel mooi zicht, een geprivilegieerd zicht, op uw schedel. Ik ben ervan overtuigd dat de wetenschappelijk onderbouwde karakterkunde op basis van de schedelleer ongetwijfeld heel wat kan zeggen over uw karakter en wie u bent als mens. Maar alle gekheid op een stokje, dit is echt geen grappige situatie.

De kwakzalverij van mensen die op basis van kiembladenleer – what's in a name? –, gelaatkunde en schedelleer pretenderen mensen loopbaanadvies te kunnen geven over hun eigen professionele carrière, is eigenlijk onaanvaardbaar in een regio als Vlaanderen.

Dat is iets waar we mensen tegen moeten beschermen. Zoals collega Bothuyne terecht aanhaalt, is het niet de eerste keer dat we een dergelijk debat voeren. Ik herinner me debatten met collega Van Malderen en andere collega's een tweetal jaar geleden over soortgelijke situaties. Er zijn al heel wat terechte opmerkingen gemaakt, maar ik zie ook dat VDAB in zijn reactie stelt dat hij de erkenning van loopbaancentra en diversiteit aan methodes omarmt, wat op zich natuurlijk een nobele visie is. Maar wanneer hier dus belastinggeld naartoe gaat, wordt er toch een zekere controle op de kwaliteit en de betrouwbaarheid van deze aanbieders verwacht.

Daarnaast lijkt er een wildgroei aan loopbaancentra te zijn waardoor het voor de gebruiker in kwestie een heuse queeste wordt om een keuze te maken. Het is niet altijd even duidelijk wat de specifieke invulling en aanpak is en waarin verschillende centra van elkaar verschillen. Er is dus nood aan duidelijkere communicatie vanuit de aanbieders en betere ondersteuning of handvatten met betrekking tot het maken van een goede keuze voor de mensen die daar gebruik van willen maken. Daarom heb ik enkele extra informatieve vragen, en sluit ik me voor de rest volledig aan bij de vragen die de collega's hebben gesteld.

Minister, hoe staat u tegenover de visie van VDAB in dit specifiek geval en de communicatie die zij hebben gedaan in afwachting van het Kwaliteitsdecreet? Wat zijn de voorwaarden op dit moment voor een erkenning, en hoe gebeurt de kwaliteitscontrole bij die loopbaancentra? Op welke manier kunnen gebruikers beter ondersteund

worden in de zoektocht naar loopbaanbegeleiding die voor hen het meest geschikt is? Hoe kunnen VDAB of de opleidingscentra hier beter over communiceren?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, ik ben zeer blij dat alle vraagstellers de loopbaancheque op zich niet in vraag stellen en het zelfs allemaal een goed instrument noemen. Dankzij deze vragen krijg ik de kans om een uitleg ten gronde te geven. Ik moet eerlijk zeggen dat ik de berichtgeving en ook de reactie van VDAB beneden peil vind, als we weten wat de effectieve situatie is.

Laat me beginnen met de juiste context te schetsen rond de acties van de journalist die geleid hebben tot het artikel in EOS. TalentTester is geen erkend loopbaancentrum, ik herhaal: geen erkend loopbaancentrum. Dat is al belangrijk. TalentTester is een partner van een erkend loopbaancentrum en biedt een test aan, onafhankelijk van de loopbaancheque. Die heeft niets met loopbaanbegeleiding te maken. Volgt iemand na die test nog loopbaanbegeleiding met de loopbaancheque bij de erkende partner, dan wordt deze analyse gratis gegeven. Wat betekent dat? Je gaat naar TalentTester. Zij doen een test. Als je daarna meent dat je nog wat meer advies nodig hebt, dan sturen ze je naar een erkend loopbaancentrum. Dat erkend loopbaancentrum geeft de normale loopbaanbegeleiding. Omdat die klant is doorgestuurd door iemand anders, krijgt die eerste daar centen voor. Dat is de situatie. Dat is nog iets heel anders dan wat is geschetst. Er gaat dus geen belastinggeld naar TalentTester. Er is een afspraak tussen een erkend loopbaancentrum en TalentTester over het aanbrengen van klanten. Dat is iets anders.

De journalist in kwestie onderging enkel de persoonlijkheidsanalyse en het advies bij TalentTester. Hij volgde dus geen loopbaanbegeleiding met loopbaancheques en heeft ook niet gesproken met een loopbaanbegeleider. Ook uit de data van VDAB blijkt dat er geen loopbaancheque is opgenomen bij het loopbaancentrum. TalentTester heeft het niet, maar bij de partner is er ook geen cheque opgenomen door die journalist. Het loopbaancentrum waarvan hier sprake is, is klachtenvrij en heeft een hoge tevredenheidsscore.

Dan kom ik even bij de cijfers. Eind 2017 waren er 250 erkende loopbaancentra. De inschatting is dat er 1396 personen tewerkgesteld zijn in de loopbaancentra, waarvan ongeveer 456 loopbaanbegeleiders in loondienst en ongeveer 940 onderaannemers. Maar nog eens, TalentTester is ook geen onderaannemer van het loopbaancentrum. Degene die de testen doet, is geen onderaannemer, maar is een partner die klanten aanbrengt. Tussen die twee zijn afspraken gemaakt over die test.

Wat betreft het totaalproces van loopbaanbegeleiding: ongeacht welke methodiek, moet de aanleiding, vorm en resultaat van de loopbaanbegeleiding voldoen aan een aantal parameters die zijn bepaald in de wetgeving van VDAB: loopbaanbegeleiding is de professionele ondersteuning bij het nemen van loopbaanbeslissingen; het ontdekken, versterken of ontwikkelen van loopbaancompetenties met het oog op het versterken van de arbeidsmarktpositie staan hierbij centraal; loopbaanbegeleiding vertrekt vanuit de loopbaanvraag en is op maat van het individu; loopbaanbegeleiding resulteert in een persoonlijk ontwikkelingsplan (POP); het initiatief vertrekt vanuit de werknemer of de zelfstandige zelf. Dit laatste is in het verleden in het parlement regelmatig gevraagd, namelijk dat het niet vanuit de werkgever maar vanuit het individu vertrekt.

Ook in de deontologische code die door alle loopbaanbegeleiders moet worden gevolgd, wordt gesteld: "Screenings- en testinstrumenten zijn slechts een ondersteuning van de methodiek die gehanteerd wordt in de loopbaandienstverlening en vormen geen doel op zich." Ik denk dat dat allemaal heel duidelijk is. Dat een loopbaancentrum enkel zal vasthouden aan resultaten van een test, is blijkbaar de indruk die is gegeven in het artikel van de journalist, maar dat is ook de indruk die

gegeven wordt vanuit de berichtgeving rond de boswandelingen. Maar als je alleen dat doet, maak je de definitie en de gedragscode niet waar. Ik denk dat dat nogal duidelijk is. Indien het loopbaancentrum de dienstverlening naar de burger toe zou beperken tot het afnemen van een persoonlijkheidstest – een boswandeling – en enkel resultaten hiervan overloopt met de klant, kunnen we niet spreken over een volwaardige loopbaanbegeleiding en komt die dienstverlening niet in aanmerking voor subsidie en het centrum niet in aanmerking voor erkenning.

Ik denk dat dit nu voor iedereen duidelijk is. De keuze van de ingezette methodologieën behoort tot de eigenheid en de persoonlijke invulling van het loopbaancentrum dat met loopbaancheques werkt.

Daarnaast heeft de burger het recht voor de zo gepast mogelijke begeleiding te kiezen. Hij kiest wat het best past bij zijn persoonlijke stijl en wat volgens hem het beste resultaat oplevert. Daarnaast is het echter logisch dat alle stappen in het loopbaanbegeleidingsproces bijdragen aan de definitie van de loopbaanbegeleiding die ik daarnet heb gegeven. Het gaat dan om onderzoeksondersteuning in verband met loopbaanbeslissingen, om de versterking van loopbaancompetenties, om het maken van een POP en dergelijke.

Om een loopbaancentrum te kunnen mandateren, zijn er momenteel dan ook een aantal vereisten. Er moet een kwaliteitscertificaat zijn. De organisatie moet de nodige beroepsbekwaamheid inzake loopbaanbegeleiding aantonen door middel van een minimum aan relevante ervaring. Bovendien is in het najaar van 2017 een wijziging doorgevoerd om de kwaliteit te verhogen. Het kandidaat-loopbaancentrum moet een visie op loopbaanbegeleiding voorleggen die VDAB in staat stelt na te gaan in welke mate het project dat het loopbaancentrum in de markt wil zetten conform is met de visie op loopbaanbegeleiding die in de regelgeving naar voren wordt geschoven, en in welke mate het product voldoet aan de concrete definitie die ik net heb gegeven. Het kandidaat-loopbaancentrum moet een kwaliteits- en expertiseborging voorleggen. Hierbij wordt het loopbaancentrum geresponsabiliseerd met betrekking tot de blijvende deskundigheid van de loopbaanbegeleiders. Dit betekent dat het loopbaancentrum moet voorleggen hoe de kwaliteit van de dienstverlening en de deskundigheid van de loopbaanbegeleiders intern wordt bewaakt.

Dit geldt voor zowel de nieuwe als de reeds bestaande loopbaancentra. Ook het centrum waar TalentTester als partner aan is verbonden, krijgt tot 30 juni 2018 tijd om zich met het nieuw kwaliteitskader in regel te stellen.

Op vraag van de loopbaancentra heeft VDAB in maart 2018 extra richtlijnen gegeven met betrekking tot de nieuwe elementen inzake de visie en de expertiseborging. Zo moet elke loopbaanbegeleider, bijvoorbeeld, jaarlijks verplicht een POP opstellen met minstens twee leeractiviteiten waartoe de loopbaanbegeleider zich engageert. Het POP focust op de ontwikkeling van de competenties om de deskundigheid als loopbaanbegeleider te behouden en verder te ontwikkelen. Momenteel bevinden we ons voor de oude en de nieuwe loopbaancentra in een overgangsfase. Als die overgangsfase voorbij is, zal VDAB het nieuw kader volwaardig kunnen hanteren.

Indien VDAB merkt dat de definitie van een loopbaanbegeleiding niet wordt waargemaakt, wordt op basis van de diverse elementen proactief en reactief opgetreden. Minstens tweemaal per mandaatperiode voert VDAB audits en kwaliteitsmonitoring uit. Zowel het POP als het formeel resultaat van de loopbaanbegeleiding worden gecontroleerd. De visie op de loopbaanbegeleiding en de kwaliteitsborging worden getoetst aan de dagelijkse werking.

Verder kan een burger die niet tevreden is over de dienstverlening bij VDAB een klacht indienen. Indien niet aan de definitie van de loopbaanbegeleiding is voldaan of indien enkel op de methodologie en niet op het loopbaanproces als geheel wordt

gefocus, kan VDAB de subsidie van het loopbaancentrum terugvorderen. De burger kan dan mogelijk elders een loopbaanbegeleiding volgen. Ook de werking van het centrum kan onder de loop worden genomen. Een erkenning kan uiteraard weer worden ingetrokken.

Naar aanleiding van de concrete case zal ik, samen met de sociale partners, nakijken of we op dit moment voldoende juridische middelen hebben. Ik zal nakijken of er een concrete manier is om beter te beoordelen of alle stappen die in het loopbaanproces aan bod komen, ertoe leiden dat de loopbaancompetenties van de aanvragers worden versterkt en dat een antwoord wordt gegeven op de loopbaanvragen. Indien nodig, zal ik de regelgeving bijsturen.

Ik wil het even samenvatten. TalentTester heeft geen erkenning en wordt niet gesubsidieerd voor schedel- en andere analyses. De boswandeling wordt niet erkend en kan ook geen subsidies krijgen. Er is een definitie van wat loopbaanbegeleiding is, en het blijft duidelijk wat moet worden gerealiseerd om als loopbaancentrum te worden erkend. Ik kan het zwart-wit formuleren. We kijken niet na of iets op de eerste verdieping, de tweede verdieping, de derde verdieping of buiten wordt gegeven, maar we kijken wel de inhoud na van wat wordt gegeven. Op dat vlak heb ik de regelgeving verstrengd.

Zoals iedereen al heeft gezegd, is dit een markt die in Vlaanderen niet bestond. Dankzij de invoering van de loopbaancheques is die markt er gekomen. Als er een markt is, zijn er uiteraard ondernemers die hieraan beginnen. Om die reden heb ik de kwaliteitseisen in de loop van vorig jaar verstrengd. Tegen juni 2018 moet elk loopbaancentrum dit realiseren. Op basis van de visie en de blijvende kwaliteitseisen kunnen we stappen vooruit zetten in de richting van een garantie.

Ik heb ook nagekeken waar die informatie te vinden is. Momenteel kunnen gebruikers op de website van VDAB een loopbaanbegeleidingstest afleggen om na te gaan of loopbaanbegeleiding iets voor hen zou zijn. Op de website zijn ook getuigenissen terug te vinden, en er is een zoekfunctie om loopbaancentra te vinden. Ik ga momenteel met VDAB na op welke wijze de gebruikers nog beter kunnen worden ondersteund in hun zoektocht naar een geschikte loopbaanbegeleiding.

Verder wil ik nog sterker en uniformer inzetten op de kwaliteit van de dienstverlening met betrekking tot tal van maatregelen, waaronder de loopbaancheques. Om die reden werk ik momenteel aan een ontwerp van decreet betreffende de minimale kwaliteitsvoorwaarden op organisatieniveau voor dienstverleners. Het streefdoel is de uitwerking van een uniforme aanpak door middel van een gemeenschappelijk toegangsticket vanuit het 'single audit'-principe. Het is voor mij een eerste belangrijk principe dat iemand niet overal opnieuw de erkenning moet aanvragen.

Zoals we momenteel uitwerken voor de hervorming van de opleidingsincentives, wil ik het ook mogelijk maken dat een methodologie kan worden ingetrokken indien een klacht wordt ingediend waaruit blijkt dat de methodologie in strijd is met de openbare orde of met de geldende regelgeving inzake veiligheid en gezondheid. Als het kwakzalverij is, is het daarmee in strijd.

Ik ben de minister van Werk en niet van kwakzalverij. Als er klachten zijn inzake volksgezondheid gaan we die methodiek voorleggen aan de bevoegde instanties rond veiligheid en volksgezondheid. Als die van mening zijn dat de gebruikte methodiek inderdaad de openbare orde, de veiligheid of de volksgezondheid schaadt, kan de erkenning worden ingetrokken.

Ten slotte wil ik benadrukken dat het systeem van loopbaancheques, zoals ik in het begin al heb gezegd en zoals jullie allemaal hebben bevestigd, een zeer goede maatregel is die al zeer veel werknemers en zelfstandigen geholpen heeft. Zij kunnen hun loopbaan zelf in handen nemen en vorm geven, ze krijgen zicht

op hun competenties en talenten. Ook de hoge tevredenheidscijfers – niet 85 procent, collega Ronse, maar 87 procent – bewijzen dit.

Verder heeft VDAB tot op heden nog geen klachten ontvangen van gebruikers van loopbaancheques die achteraf ontgoocheld waren over de wetenschappelijke waarde van de afgeleverde adviezen. Er zijn klachten over de dienstverlening, maar nooit over het wetenschappelijke aspect. Er zijn geen klachten over kwakzalverij.

Nogmaals, noch een boswandeling, noch de schedelomtrek, de plaats van de neus of de ogen, zijn elementen voor subsidiëring. Laten we dus het kind niet met het badwater weggooiden, maar ik ben wel bereid om samen met de sociale partners – de gesprekken zijn gepland – te bekijken of het bestaande systeem voldoende is. Mijn eerste indruk is van wel, met die bijkomende regelingen wel, maar ik ben direct bereid om het nog kwaliteitsvoller te maken als er goede suggesties komen.

Ann Brusseel (Open Vld): Goed dat er een degelijk kader en definitie zijn, waarvoor dank, minister.

Ik denk wel dat er nog werk is aan een aantal zaken. Ik denk dat de criteria wel wat beter kunnen. Wie wordt coach? Dat lijkt me vrij fundamenteel. Het spijt me dat ik het moet zeggen, maar ik heb niet de indruk dat VDAB dit goed aanpakt. U was zelf niet tevreden over hun communicatie, ik had er ook meteen een heleboel vragen bij. Blijkt, als ik experts ter zake lees, dat er toch eigenlijk wel – zelfs over de organisatie van de coaching op zich – wat vragen rijzen.

Bij professor Anseeuw lees ik dat bij de aanwerving van de loopbaancoaches de nadruk ligt op ervaring en dus niet op opleiding. Daar heeft de heer Bothuyne al naar verwezen. Daar heb ik wel een probleem mee. "Om erkenning als loopbaancoach te krijgen, moet je minimaal drie jaar ervaring in loopbaanbegeleiding kunnen aantonen. Daarnaast helpt het als 'expertiseborging' dat je een methodiek hebt en je je deskundigheid steeds verder ontwikkelt."

Maar wie reikt die methodiek aan? Dat is mijn vraag. Je kunt je deskundigheid verder ontwikkelen, ik veronderstel dat we dat allemaal doen als parlements lid. Maar is dat op een wetenschappelijke basis? Je bent daarin vrij om dat op een bepaalde manier te doen, maar wat voor mij telt en wat voor u als minister bevoegd voor het wetenschapsbeleid heel belangrijk moet zijn, is dat dit op een wetenschappelijke manier gebeurt. Het gaat, zoals de heer Bothuyne zegt, over het omgaan met de psyche van mensen.

Ik zie u glimlachen. U weet dat ik u veel liever zie als minister van Wetenschapsbeleid dan als minister van Werk. Onze expert inzake Werk zit daar naast u. Ik wil het over de wetenschappelijke kant van de zaak hebben met u.

Als de certificaten die ik ook eens bekeken heb – ik kom daar bij mijn volgende vraag op terug – eigenlijk geen enkele deskundigheid garanderen, dan zitten we daar nog met een lacune. Professor Anseeuw geeft nog aan dat: "VDAB kan en mag in haar regisseursrol geen standpunt innemen rond de kwaliteit van deze certificaten."

Ze bieden dus geen garantie inzake inhoudelijke kwaliteit. Als je een eigen methodiek hebt, zoals er velen zijn, er zijn allerlei methodieken, om de zoveel tijd blijkt dat iets achterhaald is, moet je dat bijsturen. Het is niet zo dat er met een eigen methodiek geen vuiltje aan de lucht is. Dat is geen goede zaak. De loopbaancoaching is geen kernfysica. Om wetenschappelijk te werk te gaan, moet men vooral weten of het effectief is. Dat moet op een degelijke manier onderzocht zijn. Dat kan anders. Poolstok, het vroegere Jobpunt Vlaanderen, blijkt dat wel op een serieuze manier te doen. Dat vind ik belangrijk.

Ik verzoek de Vlaamse Regering om een grondige screening te doen. Mijn collega Talpe heeft al gevraagd wat de gebruikers denken. Ze blijken zeer tevreden te zijn, maar dat verbaast me niet. Ze zijn wat zoekende en de loopbaancoaches zijn meestal mensen die goed kunnen praten. Men heeft een paar goede gesprekken. *(Opmerkingen)*

Ze hebben de expertise, ze kennen de markt een beetje beter dan u... *(Opmerkingen)*

U reageert een beetje negatief, maar ik bedoel het niet zo negatief.

De gesprekken zijn aangenaam. Men gaat niet naar de loopbaancoach om te ontdekken wat men niet kan, men gaat om in kaart te brengen wat men wel kan.

Er is wel een mattheuseffect. We zien dat de hogeropgeleiden, dat lees ik in uw antwoord op een schriftelijke vraag van mijn collega, er vaker gebruik van maken dan de lageropgeleiden. Bereiken we iedereen die we moeten bereiken?

Wat de opleiding van de coaches betreft, zie ik dat VDAB op zijn website verwijst naar instellingen die coaches opleiden, instellingen die niet geaccrediteerd zijn, waarop geen kwaliteitscontrole bestaat, zoals het Centrum Voor Afstandsonderwijs, de Nationale Handelsacademie enzovoort. Ik kom daar bij mijn volgende vraag op terug. Daar zit nog een marge. Sommige van die opleidingen bij deze centra zijn beter dan andere, maar het zijn centra die van alles aanbieden, ook zaken die niet wetenschappelijk onderbouwd zijn. Ik heb daar vragen bij.

Een aantal zaken werken zeer goed en worden geïnspecteerd, zoals SYNTRA, ons leerplichtonderwijs en ons hoger onderwijs. We hebben nu ook hbo5 uitgebouwd. Ik denk dat er veel mogelijkheden zijn. Bent u bereid om de lacunes die er nog zijn te screenen? Bent u bereid om daar oplossingen voor te zoeken?

Axel Ronse (N-VA): Ik ben voor 87 procent tevreden met het antwoord, minister. Dat is evenveel als de tevredenheid over de loopbaanbegeleiding.

Ik ben zeer tevreden dat er twee urban legends uit de wereld zijn geholpen. U hebt bevestigd dat er geen eurocent Vlaamse middelen gegaan zijn naar kwakzalverij die op basis van schedels loopbaanadvies geeft. Dat is belangrijk. We hebben hier met vier leden vragen over gesteld, er is al veel inkt over gevloeid. Nog een urban legend is uitgeschakeld: er zal geen eurocent gaan naar boswandelingen, het kijken naar bloemen, en dat zien als loopbaancoaching. Die twee urban legends zijn de wereld uit.

Ik ben ook zeer tevreden dat u, zelfs los van die urban legends, proactief de criteria voor de loopbaanbegeleiding aanscherpt. U was daar al mee bezig. Dat is normaal, het systeem loopt al vier jaar. De vrije markt speelt daar maximaal op in. We zetten er zo weinig mogelijk filters op. Het is goed dat er nu een evaluatie is gemaakt en dat u daar een aantal criteria op zet.

Het derde criterium waarbij de visie op de loopbaanbegeleiding door VDAB wordt beoordeeld, is het meest wezenlijke. Dat is de kritische succesfactor. Wie bij VDAB zal dat beoordelen? Zijn dat mensen die echt zeer goed op de hoogte zijn? Ik denk niet dat dat iets binairs is: dat is goed en dat is slecht. Ik denk dat dat eerder subjectieve beoordelingen zijn. We moeten de mensen van VDAB vertrouwen geven. Iedereen die mij kent, weet dat ik nogal wat vertrouwen heb in VDAB als performante overheidsinstelling. Dat is een echte kritische succesfactor. Daar moeten we zeker goed naar kijken en serieus rekening mee houden.

Punt drie, en nu kom ik bij mijn 13 procent ontevredenheid, maar daar kunt u niet aan doen, minister. Ik ben uiteraard blij dat er geen boswandelingen gesubsidieerd zullen worden. Ik ben mijn vraag begonnen met de stelling dat het goed

is dat de vrije markt speelt inzake de loopbaancheques en dat de aanbieders uit de private sector komen. Het is mijn innige overtuiging dat de overheid niets mag doen waar de private sector actief en competent is. Het lijkt me redelijk absurd dat het Agentschap voor Natuur en Bos zich voor zoiets zou engageren. Dat is niet uw bevoegdheid, minister, dat is een bevoegdheid van minister Schauvliege. Ik zal haar daar ook over ondervragen. Waarom moet het ANB dat doen? Dit moet volledig worden overgelaten aan de vrije markt, met een stevige kwaliteitsborging, de kritische succesfactor van VDAB. Vandaar, minister, mijn 13 procent of toch 12,99 procent ontevredenheid.

Er is nog 0,01 procent ontevredenheid en dat is mijn vierde punt. Ik vond de reactie van VDAB ook lamentabel. Het artikel heeft daardoor aan credibiliteit gewonnen. Het artikel in EOB stoelt eigenlijk op niets, u hebt dat helemaal feitelijk gefileerd. Als VDAB daarin wordt aangehaald als 'dat zit in ons pakket' dan schort er toch iets, ofwel aan de interne communicatie, ofwel aan de bron. Men heeft daar een andere opvatting over het verhaal dan het zou moeten zijn. Zeker als het diezelfde VDAB zal zijn die moet beoordelen of de opleiding aan de criteria voldoet, is dat wel belangrijk. Maar goed, ik heb er vertrouwen in dat dat wellicht iets is met de interne communicatie bij VDAB. Ik hoop dat dit wordt doorgesproken en dat dat wordt uitgeklaard. Het is belangrijk dat niemand, maar dan ook niemand, bij VDAB ook nog maar een seconde denkt dat dat type kwakzalverij als loopbaanbegeleiding kan worden gegeven.

Robrecht Bothuynne (CD&V): Voorzitter, minister, niemand ontkent het succes van de loopbaancheques. Niemand ontkent de nood aan dit instrument. Niemand ontkent dat de markt hier moet kunnen spelen. Niemand ontkent dat u goede initiatieven neemt. Ik denk aan de kwaliteitszorg. Op het niveau van de erkende centra zijn een aantal goede zaken gebeurd. Ik denk dat we wel iets verder moeten gaan dan alleen dit.

Collega Ronse is blij met een visie op het niveau van het centrum dat wordt erkend. Er zijn ongeveer 1400 loopbaanbegeleiders actief, een aantal in onderaanneming – het grootste deel – een aantal in vast dienstverband. Er zijn geen 1400 visies uitgewerkt. Er zijn een paar 100 erkende loopbaancentra, het exacte cijfer ontgaat me. Die zullen tegen deze zomer allemaal een mooie tekst indienen, al dan niet zelf geschreven, al dan niet door een ingehuurde consultant aangebracht. Hopelijk zullen dat goede teksten zijn, goede visies.

De vraag is: wie is er coach? Wie heeft er effectief toegang tot de mensen die hulp vragen en zoeken bij het uitbouwen van hun loopbaan? Wie staat er effectief in contact met die mensen? Wie maakt effectief het POP op aan het einde van de rit en heeft dus een heel belangrijke stem in het uitwerken en uitbouwen van die loopbaan? Daar hebben we geen zicht op, of te weinig. We weten niet wat de achtergrond is van de coaches, welk diploma en ervaring ze hebben. We weten dat ze een opleiding en certificaten hebben.

U moet eens googelen op 'opleiding tot loopbaancoach'. De diversiteit kan niet veel groter zijn. Er zijn er van 39 euro en van 3900 euro, die laatste trouwens allemaal erkend via de kmo-portefeuille en op die manier trouwens nog eens opnieuw gefinancierd door de Vlaamse overheid. Al die opleidingen hebben één ding gemeen: ze eindigen met een ronkende titel. Het zijn allemaal hele mooie certificaten met een waarschijnlijk blinkend diploma dat ergens in de wachtzaal of in het bureau van de betrokkenen hangt of aan een boom bij sommigen die blijkbaar buiten coachen.

Minister, ik roep u op om ook op dat vlak een stapje verder te gaan en effectief van diegenen die als loopbaancoach aan de slag gaan, te eisen dat ze een aantal kwaliteitscriteria kunnen voorleggen. Ik denk dat dat bijvoorbeeld in de basisopleiding – een aantal zijn er genoemd in hogescholen en universiteiten – een vereiste

kan zijn om op die manier het kaf van het koren te scheiden, maar ook de controle op de opleiding tot loopbaancoach – en dat kan misschien in overleg met uw collega van Onderwijs, ik wil er geen politiek spel van maken, verre van – kan een aanleiding zijn om de kwaliteit te garanderen.

Ik hoop dus dat u nog een stapje verder wilt en kunt gaan. Uiteraard moet de private sector of de markt een rol spelen. Of het nu vzw's zijn of organisaties in de overheidssfeer, nv's of bvba's, doet er voor mij niet toe. Het moet wel gaan over kwaliteitsvolle loopbaanbegeleiding en dan zal de markt haar werk kunnen doen.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u voor uw uitvoerige antwoord. Zoals u zelf hebt aangehaald, hoort u bij elke fractie dat de steun voor loopbaancheques heel groot is. Iedereen onderstreept het belang ervan.

Als er één ding is dat ik uit het stuk van professor Anseel wil halen, is het dat het moet werken. Het is niet iets dat wetenschappelijk onderbouwd is, niet wiskundig onderbouwd is, maar iets dat efficiënt is, iets dat werkt en resultaat heeft. Met alle respect voor het antwoord dat u hebt gegeven, maar ik vrees dat er een kloof is tussen enerzijds een plan hebben op papier en anderzijds de realiteit die er is met allerlei valkuilen die ook de collega's hebben aangehaald. Als je kijkt naar de mensen die de opleidingen geven en de vaagheid die er in sommige gevallen is, kun je op dit moment de kwaliteit van wat werkt en niet werkt, niet voldoende garanderen, of dan vrees ik dat dat risico er nog is.

Er zijn al heel wat betogen gehouden. Minister, u zegt heel duidelijk dat er op dit moment geen eurocent belastinggeld naar talentbeheer via kiembladentoestanden en schedelkunde en kwakzalverij gaat. Ik wil u daarin volgen, maar bent u er ook van overtuigd dat er op dit moment geen enkele euro gaat naar iets dat op dit moment inefficiënt is, dat niet werkt voor loopbaanbegeleiding, dat geen effect heeft, dat niet onderbouwd is en dat op dit moment een doekje voor het bloeden is en in het slechtste geval mensen vooruit helpt die zelf loopbaanbegeleiding geven, maar niet de mensen die loopbaanbegeleiding nodig hebben?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp.a): Minister, er is met de loopbaancheque een markt gecreëerd, maar uit uw antwoord moet ik afleiden dat er nu ook een afgeleide markt is gecreëerd. Er zijn nu websites en bureaus die mensen toeleiden naar anderen die loopbaanbegeleiding aanbieden. De vraag is, hoe je het ook draait of keert, of je wilt en of het wenselijk is dat er indirect belastinggeld wel degelijk door dat soort bedrijven wordt geïnd. Zonder markt, geen afgeleide markt; zonder loopbaanaanbieding, geen geld voor toeleiders. Als je het systeemgewijs bekijkt, kun je je afvragen of dat het effect is dat je beoogt.

Het doet me trouwens een beetje denken aan fundraising van bedrijven die een bepaald jasje aantrekken van een bepaalde non-profitorganisatie en die mensen op straat aanspreken om geld te geven aan die organisatie. Daar wordt geld uit afgeleid. Ik vind het waard de vraag te stellen.

Belangrijker is de kwaliteitsgarantie, en dat is de vraag van collega Annouri. Als je gaat kijken naar de website van TalentTester, dan vallen er onmiddellijk twee dingen op. Ten eerste een ongelooflijk wollig taalgebruik waar diegene die zoekende is in zijn loopbaan, maar wijs uit moet geraken om op basis van die tekst te weten komen waar hij eigenlijk terecht zal komen: "Een begeleider die je talenten blootlegt, feilloos aangeeft welke richting je carrière uit kan en je ook effectief motiveert om ermee aan de slag te gaan. We geven je alle handvaten." Verder gaat het over 'kerntalenten ontwikkelen' enzovoort. De heer Bothuyne

heeft gelijk, iedereen heeft zijn eigen terminologie en woordenschat, maar wat je eigenlijk verwacht – laat staan de garantie dat het werkt – blijft open.

Ten tweede stel je vast dat die aanbieders, of heel veel van hen, dit ook vaak als een soort nevenactiviteit doen. Ze hebben een heel klaverblad aan activiteiten die ze aanbieden. Naargelang het profiel van de vraagsteller dan wel van het exacte wat ze aanbieden, kan je subsidie voor dit krijgen of subsidie voor dat krijgen. Minister, als u werk maakt van kwaliteitsborging en criteria inschrijft, dan lijkt het mij dat een minimaal aantal opleidingen en begeleidingen die je geeft, eigenlijk deel zouden moeten uitmaken van dat afwegingskader: een bepaalde schaalgrootte als garantie dat het niet gewoon plukken is in functie van subsidies, maar wel degelijk een kwaliteit die je kunt waarborgen aan diegene die zoekende is op die markt. Het zou die markt een stukje leesbaarder maken.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Was het maar een exacte wetenschap, dan kunnen we zeggen welke testen goed zijn voor iedereen. Maar dat is het niet. Ik ben geen believer misschien van Keynes maar wel van Adam Smith en dan ga ik vanaf nu alles wat niet in mijn visie past, schrappen want het is geen exacte wetenschap. Niemand heeft gezegd dat het een exacte wetenschap is, maar iedereen vraagt naar criteria zodat we weten dat men kwaliteit krijgt. Ik ben zeker dat wat voor u werkt, misschien niet voor iemand anders werkt en dat de methode in functie en op maat van het individu verschillend kan en zal zijn. De vraag is wie er mij de juiste kwaliteitseisen kan geven. Gaan we terug naar de diplomafetisj? Moet je dertig jaar geleden een diploma hebben gehaald om vandaag een activiteit uit te oefenen? Of gaan we aan de opleidingscentra zeggen wat ze moeten geven in de lessen? Gaan we in die richting? Ik hoor zelfs zeggen dat we moeten zeggen hoeveel uren ze moeten presteren. Ik ga daar echt niet in mee.

Ik zal contact opnemen met professor Anseel. Hij heeft verkeerde informatie. In het begin van zijn artikel staat dat een boswandeling gesubsidieerd wordt. Die wordt niet gesubsidieerd. (*Opmerkingen van Ann Brussee!*)

Neen, het gaat over de loopbaancheque. Hij is verkeerd ingelicht. Voor alle duidelijkheid, die boswandeling van mijn collega is niet gesubsidieerd. Ik dacht dat dat intussen duidelijk was. Ik ga naar professor Anseel luisteren. Ik denk dat hij meer informatie nodig heeft. Ik zal hem dat ook duidelijk maken. Ik zal hem vragen aan welke criteria hij denkt. Ik heb daarnet al gezegd dat ik ook met de sociale partners in de VDAB zal nagaan welke bijkomende maatregelen we kunnen nemen. Maar, het is geen exacte wetenschap. We gaan niet beginnen – we hebben gisteren het attest bedrijfsbeheer afgeschaft omdat het niet klopte – met opnieuw iets in te voeren waarin we heel duidelijk gaan afbakenen wie, wat, wanneer, hoelang. Dan zitten we met een administratieve rompslomp waarvan iedereen zegt dat het dat ook niet mag worden.

Als ik geobjectiveerde criteria kan hebben die ingaan op competenties en talenten, dan zal ik die zeker gebruiken. Ik wil ze met de sociale partners onderzoeken en ik zal ook aan professor Anseel vragen aan welke hij denkt. Dit is moeilijk. Het is net hetzelfde als je afvragen op welke manier je het best lesgeeft aan jongeren of hoe je kinderen opvoedt. Ook daar zal er een hele discussie zijn over hoe dat het best gebeurt. Als vader zeg ik dat dat op maat van het kind moet gebeuren en dat het bij het ene kind anders moet dan bij het andere. Er zijn zeker en vast regels, maar zeggen waar en hoe, is heel moeilijk. Het is geen exacte wetenschap.

Ik sta voor alle duidelijkheid open voor kwaliteitscriteria. Ik zie zo de reacties straks dat ik geen kwaliteitscriteria wil. Jawel, ik wil die wel op voorwaarde dat ze geobjectiveerd kunnen worden en dat ze niet terug vasthaken aan diploma's die gehaald moeten zijn misschien dertig jaar geleden of wat dan ook. Als ik goede

voorstellen krijg – u mag die ook geven – zal ik ze allemaal bespreken tijdens het overleg dat is gepland met de sociale partners. Ik zal dit ook bespreken met professor Anseel zodat ik alle mogelijke input heb om te kijken hoe de kwaliteit verbeterd kan worden.

De vraag is dan natuurlijk wie dit het beste kan controleren. Ik zie vandaag niet beter dan VDAB mogelijk. VDAB biedt zelf loopbaanbegeleiding aan werkzoekenden, maar niet aan werknemers en zelfstandigen. Hij doet dat al jaren. Ook die mensen zijn aangeworven op basis van hun kennis en kunde. Voor mij lijkt op dit moment VDAB nog altijd de betrouwbaarste actor om dat geheel te bekijken.

De lamentabele communicatie zal ik uiteraard verder opnemen. Mochten we van het begin de juiste reactie hebben gegeven, dan hadden we een heel andere discussie gehad die gefocust was op een aantal essentiële punten. Zoals u weet, sta ik altijd open, bij elk van mijn maatregelen, voor verbeterpunten. Maar we moeten altijd zoeken naar een goed evenwicht.

Mevrouw Brusseel, ik ga nu niet in op uw vragen die u straks zult stellen, ik zal dat straks doen. We moeten altijd tot een goed evenwicht komen tussen administratieve rompslomp, regeltjes, vertrouwen en verantwoordelijkheid. Dat is ook hier het geval. Ik zal kijken welke voorstellen er komen van de sociale partners, van u en van professor Anseel. Op die manier kunnen we kijken of er verbetermogelijkheden zijn.

De heer Van Malderen had het over de communicatie, over hoe je moet zeggen wat je doet. Hij klaagde het wollig taalgebruik aan van Winger. Commercieel moeten zij weten wat ze doen of niet doen. Ik zal mij niet moeien in de manier waarop Winger of TalentTester hun website moeten opstellen. Ik weet een ding: de tevredenheid van hun klanten is zeer hoog. Maar gelukkig bent u anders dan diegenen die bij hen gaan. Ik ben er zeker van dat nadat wat u hebt gelezen, u niet bij hen zou gaan want u voelt zich daar niet goed bij, maar anderen blijkbaar wel. Dat is de markt.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): “Het is geen exacte wetenschap”. Ik heb u daarnet al gezegd dat ik u het liefste zie als minister van Wetenschapsbeleid. Daarom zeg ik het nogmaals: er is wel een wetenschappelijke onderbouw voor een aantal dingen. Ik houd eraan dat u als minister van Wetenschapsbeleid de wetenschappelijke onderbouw meeneemt in dit verhaal. Dit is echt noodzakelijk.

We hebben een aantal dingen uitgezocht waarvan mijn haren recht komen. Een coach, de heer Degreef, beweert ingenieur te zijn maar heeft heel wat ervaring als reikimeester, als coach voor emotioneel welzijn. Hij geeft ook beroepsadvies. *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

Minister, u kunt parlementsleden niet verbieden om hun opzoekwerk grondig te doen. Ik lees niet alleen de krant, want inderdaad de krant en zelfs EOS zijn niet altijd genuanceerd genoeg. Dat artikel in EOS zal inderdaad onvoldoende de link hebben gelegd met de regelgeving van het departement Werk. Maar op de website van die coaches vind ik wel het label van de Vlaamse overheid, ook op die van die reikimeester.

De terminologie die de loopbaancoaches gebruiken, is redelijk onrustwekkend. U zegt dat het geen exacte wetenschap is, en dat is juist. De opleidingen Psychologie en Arbeidspsychologie zult u vinden in de faculteit Humane Wetenschappen, maar het is wel wetenschap. Dat zijn wel universitaire faculteiten met een curriculum dat goedgekeurd is, geaccrediteerd door de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO). Als minister van Wetenschapsbeleid weet u toch dat daar op een andere manier wordt gewerkt dan in bepaalde centra.

Waar ik ook op uitgekomen ben, is het postgraduaat gestalttherapie, postgraduaat in de gestaltpsychotherapie. Wetenschappelijke onderbouw? Ik heb er mijn twijfels bij, want we leggen ook daar de link tussen het fysiek welbevinden en nog een en ander. "Focus op de methodiek", "Therapeutische relatie betrekken bij de therapie", "Het lichaam als leidraad": bwah, ik weet het nog niet hoor. Ik heb daar allemaal vragen bij. We hebben faculteiten Psychologie. Is het geen exacte wetenschap? Neen, maar als het niet wetenschappelijk is, dan ben ik wel blij te horen dat u toch raad gaat vragen aan professor Anseel.

Er is hier gesproken over de vrije markt. Ik ben ook een groot liefhebber van de vrije markt – het tegendeel zal u verbazen. Maar haal de subsidie uit het hele verhaal en het zakt in als een soufflé die te snel uit de oven is gehaald. Vrije markt? Dat wil ik nog wel eens zien als de subsidies eruit worden gehaald.

Bovendien, hetgeen waarmee we begonnen zijn, is dat het centrum dat goed is en de regels volgt volgens u, wel TalentTester als partner heeft. Als je een goed en betrouwbaar centrum bent, dan neem je geen charlatans als partner. Toen ik u twee jaar geleden samen met de heer Van Malderen, heb ondervraagd over de Levensschool, dan kwam ik ook uit bij charlatans en rarara... ze werken inderdaad niet met subsidies, maar met de befaamde truc van de bekende Vlaming (BV). De BV ronselt klanten en geld. Veerle Dobbelaere is ook een coach die uw gezicht meet en daar al uw talenten uit kan afleiden. Als actrice kan ze dat waarschijnlijk zeer geloofwaardig verkopen.

Dus, ik heb daar moeite mee. Ik zal daar met een vergrootglas op blijven zitten, mijnheer de minister van Wetenschapsbeleid. Dank u! (*Opmerkingen van minister Philippe Muyters*)

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Voorzitter, dank u wel voor uw mildheid. U bent een zeer milde voorzitter.

Het beste loopbaanadvies voor ik in het parlement kwam – voor alle duidelijkheid, de man in kwestie heeft niet gesuggereerd om aan politiek te doen – kwam van een ondernemer en was niet gesubsidieerd. Die man had zelfs geen diploma middelbaar onderwijs, maar die man heeft mij het beste advies gegeven.

Als de overheid ervoor kiest om loopbaanbegeleiding en loopbaanadvies aan te bieden aan de burgers, dan moeten daar ook ondernemers als adviseur bij kunnen zijn die, wat mij betreft, zelfs geen diploma lager onderwijs hebben. Het is dus geen exacte wetenschap. Het zal altijd iets subjectief zijn.

Er zijn twee keuzes. Ofwel zeggen we omdat het geen exacte wetenschap is, dat we ermee stoppen en er geen geld meer insteken. Ofwel zeggen we, zoals vandaag, dat we het hele proces periodiek zullen bijsturen om er zeker van te zijn dat er kwaliteit blijft. Dat is de keuze waarvoor ik ook ga.

We moeten dan wel vermijden dat we in een kramp schieten. We hebben dat tijdens de vorige legislatuur gezien met betrekking tot kinderopvang. Er gaat iets fout in de kinderopvang, iets verschrikkelijks, en we schieten in een kramp waarbij we een heel boek hebben geschreven met allerlei procedures en regels. Nu zijn er twee gevallen van 'urban legends' in de loopbaanbegeleiding en we zullen ook een boek schrijven waarbij die en die het niet meer mogen doen. We mogen niet in die kramp schieten.

Dat betekent niet, zoals de minister terecht zegt, dat we niet mogen kijken naar kwaliteit. Ik kijk daarvoor zeer sterk naar VDAB die op een zeer kritische manier

elk centrum moet bekijken, maar hij moet daarin een stukje marge krijgen, want anders lukt dat niet.

Ik blijf bij mijn opmerking, maar die zal in een andere commissie nog aan bod komen. Mevrouw Brusseel zegt dat als de subsidies weggehaald worden, het als een soufflé in elkaar zakt. Ja, natuurlijk en terecht. Als de overheid loopbaanbegeleiding wilt, dan zijn er twee opties.

Ofwel geef je de private spelers de kans om daarop in te spelen en daar een markt rond te bouwen. Dat is de optie die ik voorsta. Ofwel doe je dat niet en bouw je vanuit de overheidsagentschappen een eigen apparaat op dat zelf zoiets gaat doen. Daar neigt de demarche van het ANB een beetje naar. Daar zal ik in een andere commissie nog een punt van maken.

Minister, alleszins dank voor de verduidelijking. De belangrijkste les die we vandaag geleerd hebben, is dat er geen eurocent naar kwakzalvers gaat.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): De belangrijkste les die we geleerd hebben, is dat we niet willen dat er een eurocent naar kwakzalvers gaat, maar dat we eigenlijk geen idee hebben of dat effectief zo is. Beste mensen, dit is niet de enige markt die op een of andere manier gefinancierd wordt via de overheid. Er zijn er heel veel klassieke in de gezondheidszorg. Wij willen tandheelkunde die betaalbaar en kwaliteitsvol is voor iedereen. Minister, wij hebben daar een resem goed opgeleide tandartsen voor. We zouden niet toelaten dat iemand een eigen soort opleiding tandarts gaat uitvinden en zich vanaf dan als tandarts kwalificeert en dan via de ziekteverzekering daartoe gefinancierd wordt. *(Opmerkingen van Axel Ronse)*

Ik vind de kwaliteit van tandheelkunde even belangrijk als de kwaliteit van mensen die omgaan met de psyche van mensen. Dat gaat uiteraard niet over perfect wetenschappelijk afgelijnde zaken, maar dat gaat over kwaliteitsborging, niet alleen op het niveau van de centra voor loopbaanbegeleiding, waar u goede stappen hebt gezegd, minister, maar het moet ook gaan over de loopbaanbegeleiders zelf en over de opleiding tot loopbaanbegeleider. Minister, mag ik suggereren dat u ook expliciet die vraag stelt aan de sociale partners om te kijken op welke manier we de kwaliteit van die opleiding tot loopbaanbegeleiding en de kwaliteit van de permanente vorming inzake loopbaanbegeleiding kunnen garanderen op termijn. De sociale partners hebben daar zeker expertise in en het nodige netwerk om op dat vlak een goed advies te geven. Ik hoop dat u bereid bent om die stappen te zetten zodat we deze discussie de komende jaren niet meer moeten voeren en we u effectief terecht kunnen feliciteren met een goed werkend instrument van loopbaancheques.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, ik denk dat we vandaag geschiedenis hebben geschreven en de definitie van het woord beknopt hebben geherdefinieerd. Los daarvan, minister, wil ik u zeker nog meegeven dat voor mij het belangrijkste in deze commissie niet is dat we namen gaan noemen of deze case per case gaan bediscussiëren. Voor mij is het belangrijk dat we hier het debat voeren over het feit of al die begeleiding in verband met de loopbaan werkt. Ik ben het volledig met u eens dat wat voor mij werkt, misschien niet voor collega Ronse werkt, en omgekeerd. Dat hoeft ook geen exacte wetenschap te zijn. Het moet wel een wetenschap zijn. Het moet werken. Er moet een basis zijn die kan aangeven dat er effectief resultaat is voor degenen die dat op dit moment volgen. Die garantie is er volgens mij onvoldoende. Dan hebben de voorbeelden die worden aangehaald inderdaad wel nut, want ze tonen aan dat je voelt dat je niet kunt bewijzen dat er een-op-eenresultaat is voor eender wie.

– *Jos Lantmeeters treedt als voorzitter op.*

Minister, mijn vraag aan u is: neem dat mee, zorg dat er een kader voor wordt uitgewerkt waar je op een minimale manier kunt berekenen wat het effect en de efficiëntie is en welke resultaten er zijn. Als we dat niet doen, blijft dat een achilleshiel en dan zullen we dit soort debatten blijven voeren en de deur blijven openzetten voor die kwakzalvers die we allemaal proberen weg te krijgen uit dit circuit.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp.a): Ik wil ervoor pleiten om bij de regeling van de werkzaamheden een punt toe te voegen, met name dat ik heel graag hier een hoorzitting rond zou hebben met VDAB en professor Anseel om hier eens wat dieper op in te gaan. Ik denk dat we het hier al heel frequent over loopbaanbegeleiding en dergelijke gehad hebben.

De voorzitter: We zullen dat bespreken tijdens de regeling van de werkzaamheden.

De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Ann Brusseel aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over opleidingen aangeboden door private instanties
– 1822 (2017-2018)**

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): In de Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie, Innovatie en Wetenschapsbeleid hadden we het eerder al over nepopleidingen richting burn-outcoach of over instanties die ronduit een gevaarlijke invulling gaven aan hun cursus gezondheidsconsulent. Het ging dan onder andere over De Levensschool. Via de kmo-portefeuille of opleidingscheques konden deelnemers de inschrijvingsgelden voor deze cursussen compenseren. Dit werd hier ten volle aangeklaagd door mezelf en collega Van Malderen en onderschreven door vele collega's en door de minister. Het rapport van het Rekenhof van 14 juni 2016 betreffende betaald educatief verlof, wees er bovendien op dat er onduidelijkheid is over het aantal opleidingen waarvoor betaald educatief verlof kan worden aangevraagd, alsook over de criteria ter erkenning van de opleidingen waarvoor dit kan gelden.

Vandaag zijn er private instanties die allerhande cursussen aanbieden via thuis- of afstandsonderwijs, en waarvoor vooral de kmo-portefeuille nog steeds van toepassing is. In de concrete gevallen van het Centrum voor Afstandsonderwijs, NHA of Laudius wordt hier expliciet naar verwezen. Op de site van NHA lezen we bijvoorbeeld: "NHA biedt haar cursisten extra zekerheid omdat ze erkend is als opleidingsverstrekker door de Vlaamse overheid voor subsidie middels de kmo-portefeuille (voor werkgevers en zelfstandigen). Dit betekent dat NHA jou alle noodzakelijke opleidingsmiddelen en -procedures kan voorleggen om een kwaliteitsvolle opleiding te garanderen. Je bent hierdoor altijd verzekerd van een uitstekende kwaliteit, een vakkundig advies, een goede begeleiding en een optimale service." Echter, geen enkele van de cursussen die worden aangeboden door deze instanties biedt een diploma of getuigschrift dat effectief erkend is door de Vlaamse overheid, ze leiden in het beste geval richting examens voor de Examencommissie. Maar ook daarover bestaat geen zekerheid.

De opleidingen van deze instanties vormen een divers pallet van pseudowetenschap, parapsychologie, taalcursussen en bijscholingen, maar ze bieden ook opleidingen aan op het snijpunt van medisch handelen en kwakzalverij. We denken dan aan de

cursussen 'kindercoach' of 'omgaan met autisme'. Wanneer termen als 'autisme', 'kinderpsychologie' of zelfs 'geneeskunde' in de zoekmachine van de VDAB-opleidingen worden ingegeven, wordt de surfer naar de sites van NHA, Centrum voor Afstandsonderwijs en dergelijke doorverwezen, en vreemd genoeg niet naar de universiteiten en hogescholen, ofschoon het opleidingen inzake volksgezondheid betreft.

Minister, wat is uw standpunt over deze instanties en hun opleidingen waarvoor de kmo-portefeuille van toepassing is? Is er een screening mogelijk opdat VDAB werkzoekenden of andere belangstellenden niet doorverwijst naar opleidingen waarvan de doeltreffendheid richting arbeidsmarkt betwistbaar is, om het dan niet te hebben over de wetenschappelijke onderbouw van die opleidingen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega Brusseel, u mag me niet kwalijk nemen dat ik veel zal herhalen van wat in de vorige commissievergadering is gezegd naar aanleiding van een vraag van de heer Van Rompuy. Die had ongeveer dezelfde vraag gesteld. Onder meer collega Vanwesenbeeck was toen heel tevreden met mijn antwoord. Ik kan dat dus alleen maar herhalen en hopen dat uw partij diezelfde visie heeft.

Ik zal die visie nog eens herhalen. Het vraaggestuurd karakter van de kmo-portefeuille houdt in dat kmo's beslissen welke opleiding en welk advies zij willen aankopen. Het is aan de ondernemer om in te schatten welke noden hij of zij heeft voor de eigen onderneming. De kmo-portefeuille is een geautomatiseerd systeem. Het basisuitgangspunt is vertrouwen en verantwoordelijkheid van de kmo die zelf 60 of 70 procent van die opleiding financiert. De voornaamste kwaliteitscheck blijft het vraaggedreven karakter waarbij de kmo zelf het grootste stuk betaalt. Voldoet een opleiding bovendien niet aan de wensen van een onderneming, dan kan die haar mening kwijt via een beoordeling op de website van de kmo-portefeuille. Zo kunnen ook andere bedrijven zien of een opleiding regelmatig wel of niet scoort bij de ondernemers.

Zoals ik in de vorige commissievergadering al heb gezegd, werd tijdens deze legislatuur de kmo-portefeuille vereenvoudigd. Ik heb deze vereenvoudiging aangegrepen om ook het taalgebruik aan te passen. In het kader van de kmo-portefeuille spreken we niet langer over 'erkende' dienstverleners maar over 'geregistreerde' dienstverleners.

Mevrouw Brusseel, die wijziging was nodig om een punt duidelijk te maken dat u terecht naar voren hebt gebracht. De dienstverlening wordt gecontroleerd op de kwaliteit van de organisatie en op de kennis van de kmo-portefeuille. De organisatie moet de regels van het subsidiereglement kennen, maar de inhoud van de kwaliteit van de aangeboden diensten wordt niet gecontroleerd. Ik zou niet weten op welke wijze mijn diensten dat zouden kunnen doen.

Alle dienstverleners zijn van deze wijziging op de hoogte gebracht. We hebben hun gevraagd hun berichtgeving daarmee in overeenstemming te brengen. Als we, zoals u, informatie ontvangen dat de dienstverleners in de oude terminologie blijven vastzitten, spreken we hen daar specifiek op aan.

Wat uw tweede vraag betreft, kan ik zeggen dat we een onderscheid moeten maken tussen maatregelen voor werknemers en maatregelen voor werkzoekenden. Als het om werkzoekenden gaat, slaat de arbeidsbemiddeling op arbeidsmarkt-gerichte opleidingen. Die opleidingen moeten passen in een jobdoelwit en in het traject naar werk van de werkzoekende. Als het om opleidingscheques en het betaald educatief verlof gaat, zijn er maatregelen waarop enkel werknemers een beroep kunnen doen. Wat de opleidingscheques van VDAB betreft, gaat VDAB na of een werknemer aan de voorwaarden voldoet.

Wat de aanbieders betreft, wordt de opleidingsverstrekker automatisch erkend in verband met opleidingscheques indien de verstrekker een erkenning heeft, bijvoorbeeld voor de kmo-portefeuille. De opleidingsverstrekkers die niet zijn erkend, kunnen een erkenning aanvragen. VDAB beslist hierover op basis van omliggende criteria.

Wat de opleidingen betreft, kunnen de opleidingscheques voor werknemers enkel worden gebruikt voor opleidingen die zijn erkend in het kader van het betaald educatief verlof of die het gevolg van een POP zijn. De regeling met betrekking tot het betaald educatief verlof en het POP geldt voor laaggeschoolden en middengeschoolden. Voor hooggeschoolden kan het enkel na een POP. Dat is de bestaande regeling.

Op 22 maart 2018 heb ik in de commissie naar voren gebracht dat we momenteel diverse opleidingsincentives hervormen. We hebben een Guldensporenakkoord waarin we alle aanbevelingen van het Rekenhof counteren op basis van een nieuw voorstel. In dat akkoord is onder meer afgesproken dat de opleidingen die voor de drie maatregelen, verlof, cheque en de combinatie, in aanmerking komen, arbeidsgericht moeten zijn. De opleidingen zullen worden getoetst aan vier criteria. De arbeidsgerichtheid wordt beoordeeld op basis van een puntenstelsel. Dat staat allemaal in het akkoord.

Alle opleidingen zullen ook worden gebundeld in een online opleidingsdatabank. Het is belangrijk dat zowel werknemers en als werkgevers die databank kunnen raadplegen. Zo weet iedereen duidelijk welke arbeidsmarktgerichte opleidingen in aanmerking komen, behalve natuurlijk als het om een POP gaat.

Als verdere stap in deze hervorming heeft de Vlaamse Regering het ontwerp van decreet op 2 maart 2018 al principieel goedgekeurd. We hebben het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) op 3 april 2018 ontvangen. Ik hoop dat we dit de komende dagen effectief voor een tweede principiële goedkeuring aan de Vlaamse Regering kunnen voorleggen. De uitvoeringsbesluiten worden momenteel verder uitgewerkt in de lijn van het Guldensporenakkoord. Ik denk dat we op schema zitten om de opleidingsincentives arbeidsmarktgericht te hervormen en te stroomlijnen.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik denk dat de uitvoering van het Guldensporenakkoord een goede zaak zal zijn. Dit lijkt me vrij dringend. Het uitgangspunt van VDAB en van de Vlaamse Regering is blijkbaar vertrouwen. Dat is heel fijn, maar ik ben soms een beetje minder sterk in al dat vertrouwen. Zeker als ik bepaalde opleidingstitels zie, ga ik op zoek naar wat allemaal onder mooie benamingen en titels schuilgaat.

Ik heb gepoogd de kwaliteit onder de loep te nemen. Dat is nogal moeilijk, omdat instanties als de Nationale Handelsacademie (NHA) en het Centrum voor Afstandsonderwijs (CVA) nogal weinig informatie geven. Ik heb hierover vragen om uitleg gesteld aan minister Crevits. Blijkbaar heeft het Departement Onderwijs en Vorming al veel klachten over het CVA ontvangen. VDAB gaat uit van vertrouwen en geeft erkenningen voor opleidingen, maar het is niet duidelijk voor welke opleidingen. Dat is heel moeilijk te achterhalen.

Minister, ik heb het als consument bekeken en ik ben heel wat interessante zaken te weten gekomen. De meeste centra zijn nogal sterk aan elkaar gelinkt. In de raden van bestuur van verschillende centra zitten telkens dezelfde twee mensen. Het is een constructie van vzw's en bvba's die aan elkaar zijn gelinkt. Wat we daar onder meer in terugvinden, zijn de Yoga-Academy, de Ondernemersschool, de Schoonheidsschool en dergelijke. Die organisaties zijn allemaal aan elkaar gelinkt. Mijn medewerker heeft als Sherlock Holmes moeten werken en het is vrij verbluffend wat we allemaal hebben gevonden.

U hebt net gezegd dat we niet aan diplomafetisjisme mogen lijden, maar we geven wel een zekere erkenning waarvan die mensen dan oneigenlijk gebruik maken als het om andere opleidingen gaat dan waarvoor ze zijn erkend. Ze pakken uit met de 9001-norm van de Internationale Organisatie voor Standaardisatie (ISO) en geven zich uit als geaccrediteerde organisatie. Als we dan nakijken welke organisatie accrediteert, blijkt het te gaan om een neporganisatie die niet bestaat. We vinden wel een webpagina, maar het klopt allemaal niet. De wellness-opleidingen, om een voorbeeld te geven, zijn blijkbaar erkend door de Wellness Federatie, die wordt omschreven als een beroepsvereniging die in de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO zetelt en dergelijke. Wie verder zoekt en doorklikt, merkt dat deze instantie weer een vehikel is van de voorzitter van de raad van bestuur van het CVA of van andere centra.

Ik heb het hier moeilijk mee omdat het eigenlijk gaat om misleidende opleidingen of om opleidingen waarmee iemand niet op de arbeidsmarkt terecht kan, zoals onderwijsassistent. In ons onderwijs zijn er geen functies voor onderwijsassistenten. Dat bestaat in Nederland, maar er wordt die mensen wel behoorlijk wat centen afgetrokkeld. Het gaat om meer dan 1000 euro voor de opleiding tot onderwijsassistent. Dan blijkt dat ze een kat in een zak hebben gekocht.

Ik heb er, voor alle duidelijkheid, geen probleem mee dat aquarelschilderen, taalopleidingen of breien wordt aangeboden. Ik heb wel een probleem met alternatieve dierentherapie, aromatherapie, astrologie, Bachbloesemtherapie, parapsychologie en kristaltherapie. Aangezien het gaat om belangrijke problemen op het vlak van de volksgezondheid, erger ik me nog meer aan de opleidingen 'omgaan met attention deficit hyperactivity disorder (ADHD)', 'omgaan met autisme', 'alternatief voedingsdeskundige', 'anatomie en fysiologie', 'burn-out coach', 'sportcoach', 'orthomoleculaire voeding', 'natuurlijke geneeswijzen', 'kindervoedingsadviseur', 'kindercoach' en 'kinderverzorging'.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel, mag ik u vragen af te ronden?

Ann Brusseel (Open Vld): Voorzitter, het kan wat lang duren, maar het is dan ook een stevig dossier geworden. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Minister, ik denk dat iets minder vertrouwen en meer duidelijkheid handig zou zijn.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Soms heb ik de indruk dat mijn antwoorden heel onduidelijk zijn. Ik heb gezegd dat we geen enkele opleiding erkennen. We hebben dat ook nooit gedaan. We hebben de taal aangepast. We hebben geregistreerde dienstverlening. We erkennen de wijze waarop iets wordt georganiseerd en de kennis van de kmo-portefeuille.

Mevrouw Brusseel, als ze aan de ISO-normen beantwoorden, is dat niet zomaar een erkenning. Ik weet niet of u weet wat een ISO-norm inhoudt. Dat betekent dat een internationale organisatie nakijkt of het beschreven proces wordt gevolgd en dergelijke. Als een organisatie aan de ISO-norm voldoet, is het normaal dat dit een geregistreerde dienstverlener is.

Als er op het vlak van gezondheid of veiligheid problemen zijn, zijn klachten mogelijk. Die klachten worden dan voorgelegd aan instanties die dit kunnen beoordelen. Ik denk niet dat u vraagt de volksgezondheid te laten beoordelen door het Departement Werk en Sociale Economie of door het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie. Dat staat in het ontwerp van decreet dat principieel al is goedgekeurd en dat naar hier zal komen. We stellen voor dat er een klachtenprocedure komt en dat de beoordeling gebeurt door instanties die dit kunnen beoordelen.

Ten derde, u hebt een hele opsomming gegeven van opleidingen. Dankzij de hervorming die we doen, zouden die nu al in een POP van iemand moeten staan om een opleidingscheque daarvoor te krijgen. Ik kan me niet inbeelden dat er een aantal daarvan als een POP naar voren komen. Iedereen mag gelijk welke opleiding volgen. Ik hoop nog altijd voor u...

Om een cheque te krijgen en te kunnen gebruiken, is het ofwel betaald educatief verlof, de lijst die daarop staat, ofwel is het een POP. Voor een hogergeschoolde kan alleen het POP bepalen dat een opleiding tot sommelier of een wijnproeverij geschikt is, en dat dat geen vrijetijdsbesteding is. Van mij mag een cursus sommelier of gelijk welke andere blijven bestaan. Wij gaan nog meer dan in het verleden, op basis van het 11 juli-akkoord, zorgen dat de arbeidsmarktgerichtheid wordt gecheckt. Daarmee hebben we het 11 juli-akkoord en dat zijn we nu aan het uitwerken.

Met dat akkoord en het ontwerp van decreet dat door de Vlaamse Regering al principieel is goedgekeurd, garanderen we de arbeidsmarktgerichtheid verder. We hebben een klachtenprocedure voor het geval de veiligheid, de gezondheid enzovoort in het gedrang komen. Op die manier en gekoppeld aan feit dat men geregistreerd wordt op organisatieniveau en niet op opleidingsniveau, er zijn geen erkende opleidingen, er zijn geregistreerde dienstverleners ...

U hebt er één aangehaald, als u er nog hebt, mag u mij die doorspelen. We zullen ze aanspreken. Ze mogen in hun communicatie niet spreken over erkende opleidingen, want wij erkennen geen opleidingen.

Ann Brusseel (Open Vld): Minister, het is een beetje onheus om te zeggen dat ik u niet goed begrepen heb. Ik zeg u alleen dat er louche bedrijven zijn die misbruik maken van het feit dat ze de notie 'geregistreerde dienstverlener' gekregen hebben. Zo simpel is het. *(Opmerkingen)*

Jawel, men maakt daar wel misbruik van, tenzij u gelooft in Bachbloesemtherapie en de effectiviteit daarvan, ik doe dat niet.

Er wordt misbruik gemaakt van ... *(Opmerkingen)*

Jawel! U kunt dat ontkennen, maar dat is nu eenmaal mijn innige overtuiging. Als men niet wetenschappelijk evidencebased werkt, kunnen we stellen dat men misbruik maakt van de ISO-normen. *(Opmerkingen)*

Jawel. Men doet dat wel. Ook al is er met een cursus sommelier niets verkeerd... *(Opmerkingen)*

Het zou u sieren, mocht u mij laten uitspreken. Ik ben misschien te kritisch volgens sommigen, dat is misschien omdat ik veel Latijn en Grieks gestudeerd heb. *(Opmerkingen)*

Daar is dan wel kritiek op in onze maatschappij, maar niet op de Bachbloesem- en kristaltherapie. Ik vind dat zeer opmerkelijk.

Dat was een grapje, collega Gryffroy.

Waar ik wel een probleem mee heb, is dat als je belt naar die instanties, je de uitleg krijgt dat je misschien niet exact dezelfde opleiding gaat volgen als aan de universiteit of hogeschool, maar dat je op de arbeidsmarkt wel terechtkunt als bachelor. Als je zou uitpakken met de inhoud van de cursus of met de examenvragen, word je ook nog eens afgedreigd met een boete van 25.000 euro. Dat is al helemaal niet fraai.

Zoals ik al zei, ik denk dat het goed is dat u daarover een akkoord gesloten hebt. Het is een akkoord met een bijzondere naam: het Guldensporenakkoord. U gaat

daar werkelijk met gulden sporen door. Ik heb instanties gevonden die op hun website het label van de Vlaamse overheid namaken. Ik zou u willen vragen om die mensen eens goed te controleren en dat u dat netwerk aan vzw's eens grondig laat onderzoeken door uw staf.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de stand van zaken inzake wijk-werken – 1784 (2017-2018)

VRAAG OM UITLEG van Miranda Van Eetvelde aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de opstart van wijk-werken – 1795 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Vorig jaar is de hervorming van het systeem van PWA naar het systeem van wijk-werken goedgekeurd in het parlement. We hebben heel wat discussies gevoerd tijdens de voorbereiding. Op 1 januari is men gestart met het wijk-werken. Deze omslag bracht en brengt heel wat werk met zich mee. Er zijn ook knelpunten. Ik wil zeker geen algemene conclusies trekken na vier maanden, maar ik vind het belangrijk om eens te bekijken hoe het allemaal loopt. Zijn er problemen? Moeten we ergens een tandje bijsteken?

Mij, en wellicht ook u en andere commissieleden, bereiken berichten over knelpunten. Het eerste punt is de toeleiding, ik maak me daar zorgen over omdat we met de hele toeleiding naar maatwerk, beschutte en sociale werkplaatsen de voorbije twee jaar onze handen vol hebben gehad.

De toeleiding verloopt niet van een leien dakje. Men verwachtte dat die vanaf maart op gang zou komen, misschien hebt u daar informatie over. Mogelijk is er een verschil tussen de organisatoren: VDAB, de lokale organisatie of het OCMW.

Voorzitter, we hebben gediscussieerd over het behoud van het profiel van de PWA- medewerker. Het profiel blijft gelijk. We zijn er bij de hervorming van uitgegaan dat de mensen moesten kunnen doorstromen. Daar merken we vandaag dat het profiel juist zwakker wordt waardoor de doorstroming, het uiteindelijke doel van de hervorming, moeilijker wordt. We moeten er goed op letten dat het profiel ongeveer hetzelfde blijft.

Het staat niet in mijn vraag, maar ik wil het nu meegeven: ook inzake de uitzonderingen waarvoor wijk-werken kan worden gebruikt, zijn er knelpunten. Als we daar vandaag niet over kunnen praten, kan ik daar een volgende keer wel een vraag over stellen.

Minister, kunt u de eerste informatie die u hebt rond die wijk-werking met ons delen? Welke problemen zijn er? Hoe gaan we dat aanpakken?

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Voorzitter, minister, mevrouw Claes heeft de situatie al min of meer geschetst. Ik heb mijn vraag om uitleg gesteld om een stand van zaken te krijgen en om te weten hoe alles evolueert.

Het nieuwe systeem van wijk-werken ging op 1 januari 2018 definitief van start. Het nieuwe systeem moet vooral zorgen voor een geleidelijke opstap richting

tewerkstelling in het normaal economisch circuit. Tijdens de periode van het wijk-werk, wordt de werkzoekende opgevolgd door VDAB. De duurtijd van het wijk-werken wordt voor elke werkzoekende individueel bepaald aan de hand van de te overbruggen afstand tot de reguliere arbeidsmarkt. De duurtijd neemt maximaal twaalf maanden in beslag.

De werkzoekende kan een werkervaring opbouwen in functie van een individueel traject naar werk dat gericht is op het normaal economisch circuit. Gedurende het wijk-werken kan een wijk-werker meerdere activiteiten uitvoeren op verschillende werkplekken.

VDAB kreeg een centrale rol in het nieuwe systeem, samen met drie andere partners: de gemeente, de organisator en het OCMW. VDAB zorgt voor de organisatie en de toeleiding van de werkzoekenden in het systeem.

Wijk-werk mag geen verdringing van taken uit het normaal economisch circuit met zich meebrengen. Om de groep werkzoekenden en de takenlijst af te bakenen, wordt gebruik gemaakt van de PWA-wetgeving, die evenwel op een aantal punten bijgestuurd werd.

Hoe verloopt het systeem van het wijk-werken tot nu toe? Welke voorlopige conclusies kunt u tot nu toe maken? Welke pijnpunten bevinden zich momenteel nog in het systeem?

Vijf gemeenten lieten de rol van organisator tijdelijk over aan VDAB. Tot wanneer zal deze tijdelijke situatie zich voordoen?

De meeste organisatoren hebben een bevestiging van hun rol onder voorbehoud gekregen. Zijn alle organisatoren reeds officieel bevestigd in hun rol? Zo neen, welke niet en waarom?

Een digitale ondertekening van een gebruikersovereenkomst van wijk-werk behoort tot op heden nog niet tot de mogelijkheden. Zal dit in de toekomst wel mogelijk zijn? Zo ja, wanneer? Zo neen, waarom niet?

De uitgifte van de elektronische wijk-werkcheques zou plaatsvinden begin april 2018. Hoe is deze start verlopen? Zijn hier kinderziektes in het systeem te merken?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega's, er zijn heel wat vragen. Ik denk dat de voorlopige cijfers die we hebben, toch ook al een stukje evaluatie in zich dragen. Eind maart 2018 waren er 7128 unieke personen geregistreerd als wijk-werker in het wijk-werkplatform. Voor een vergelijkbare periode in 2017 waren er toen 6291 actieve PWA-werknemers. Het grootste deel, 6705 van de 7128, zijn oud-PWA-werknemers, dat is 94 procent. Daarnaast zijn er sinds 1 januari 473 nieuw toegeleide werkzoekenden. 381 zijn nieuw toegeleiden vanuit de werkzoekenden en 42 zijn leefloongerechtigden die zijn toegeleid. Zo hebt u een beetje zicht op de toeleiding. Eind maart 2018 waren er in totaal 14.985 gebruikers geregistreerd in de wijk-werkplatformen, onder hen zowel voormalige PWA-gebruikers als nieuwe gebruikers. Vergelijkbare cijfers voor 2017 kan ik u niet geven omdat die gegevens door het PWA niet werden geregistreerd. De gebruikers zijn samen goed voor 18.830 beschikbare opdrachten voor wijk-werkers. Ook hier is er geen vergelijkbaar cijfermateriaal voor de voorgaande jaren.

Voor de maanden januari en februari zijn tot eind maart 266.951 gepresteerde uren geregistreerd en uitbetaald aan de wijk-werkers. Dat is slechts een voorlopig resultaat. Wijk-werkers hebben immers tot twee maanden na prestatiedatum de tijd om alle documenten met betrekking tot geleverde prestaties in te dienen.

Vergelijken met cijfers van het PWA-stelsel van voorgaande jaren is ook hier niet aangewezen. We beschikken wel over het aantal uur PWA-cheques dat is ingediend voor de uitbetaling van de maanden januari en februari, maar we kunnen niet achterhalen wanneer die uren zijn gepresteerd.

Ik denk dat er nog wel een aantal werk- en knelpunten zijn maar ik noem er alvast drie op die ik al zie. Algemeen gezien, lopen de betalingen goed. In april heeft een samenloop van technische problemen er wel voor gezorgd dat bij de eerste betalingsdatum van de maand april de betaling pas enkele dagen later heeft kunnen plaatsvinden dan gepland. Bij de tweede betalingsdatum van april was dat wel in orde. De wijk-werkorganisatoren zijn voor de eerste keer uitbetaald half april. Men heeft mij verzekerd dat het vanaf nu maandelijks kan en zal gebeuren. Dat is dus een probleem waaraan we hebben gewerkt. Wij vangen signalen op dat er nog vragen zijn rond de afspraak in het kader van de wijk-werkactiviteit in land- en tuinbouw. Ik heb gevraagd dat VDAB met Forem dat nog wat beter communiceert en de uitrol daarvan voorbereidt.

Dat zijn enkele van de elementen die worden aangedragen. Het is het heel moeilijk om het helemaal te zien. Het zijn dingen die je allemaal moet opvolgen, maar het zou mij te ver leiden om op alle mogelijke opmerkingen in te gaan. Ik heb er enkele grote naar voren geschoven.

Collega Claes vroeg naar acties in het kader van een verdere ontwikkeling en stroomlijning van het systeem. Alle betrokken partijen plannen nog verdere acties. Verschillende organisatoren wijk-werkers starten acties op om bijvoorbeeld de maatregelen nog beter bekend te maken, zeker bij de OCMW's binnen hun werkingsgebied. Voor hen is het natuurlijk ook nieuw. Binnen VDAB zelf is men gestart met bijvoorbeeld extra communicatie-acties om bemiddelaars kennis te laten maken met wijk-werken en op die manier ook de toeleiding te bevorderen. U zei dat u dacht dat het nog niet optimaal was. Er zijn dus acties genomen om dat te verbeteren.

VDAB heeft in maart en april infosessies georganiseerd voor de organisatoren wijk-werken om hen wegwijs te maken in de rapportering en monitoring in het kader van wijk-werken, naast de behandeling van een aantal inhoudelijke topics. Ik denk dat ik zo tegemoetkom aan wat u naar voren heb gebracht.

Collega Van Eetvelde, de overgrote meerderheid van de lokale besturen heeft beslist de rol van organisator zelf op te nemen. Ze hebben zich ook verenigd in een organisatie 'Organisatoren wijk-werken'. Op drie organisatoren na hebben ze allemaal kunnen opstarten op 1 januari 2018. Twee zullen er opstarten op 1 april en de laatste zal normaal gezien op 1 juni de rol van VDAB overnemen. VDAB neemt vanaf 1 juli, als de laatste ook is opgestart, nog enkel de rol van organisator wijk-werker op voor die gemeenten die beslist hebben dit ofwel definitief ofwel tijdelijk aan VDAB te laten.

Met betrekking tot de bevestiging van de rol van organisator, ook een vraag van collega Van Eetvelde, kan ik u zeggen dat na de opstart van de laatste organisator, alle documenten die zijn ingediend door de organisatoren die destijds een bevestiging in hun rol onder voorbehoud hebben gekregen, opnieuw worden nagekeken om na te gaan of ze intussen effectief kunnen worden bevestigd in hun rol en hebben voldaan aan alle formaliteiten.

De ondertekening van de gebruikersovereenkomst is momenteel nog niet mogelijk digitaal. De overeenkomst kan uiteraard wel elektronisch aan de gebruiker bezorgd worden door de organisator met de vraag tot ondertekening. Er wordt onderzocht of in de toekomst de digitale ondertekening wel mogelijk zou kunnen worden gemaakt. Ik kan u geen timing geven.

De opstart van de uitgifte van elektronische cheques zal met enige vertraging gebeuren. Voorlopig heeft Edenred vooropgesteld dat dit eind mei 2018 zou kunnen plaatsvinden. We volgen dit uiteraard op.

U vroeg ook naar de eerste conclusies. Ik kan algemeen stellen dat we onze doelstelling om beide systemen PWA en wijk-werken op elkaar te laten aansluiten, in de markt aan het zetten zijn. We hebben kunnen realiseren dat er geen periode van onderbreking is geweest. Ik ben heel zeker dat er buiten de aandachtspunten die u en ook ik naar voren hebben gebracht, nog dingen zijn die we van nabij opvolgen.

Ik zou kunnen concluderen dat er een weg is afgelegd, dat we niet mogen vergeten dat het na vier maanden nog altijd een opstartfase is, dat we beseffen dat er nog problemen zijn en dat we die van nabij opvolgen.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Minister, het enige waar u niet op hebt geantwoord, is op mijn vraag naar het profiel van de medewerkers. Ik vind het wel belangrijk – we hebben dat in de hervorming van het maatwerk ook gezien – dat we het profiel van de medewerkers goed bewaken omdat we enerzijds de organisatoren in de problemen brengen als dat niet zo is, maar anderzijds ook onszelf en het decreet en de hervorming in het gevaar brengen. Het is belangrijk dat u zich engageert – vandaar dat ik de vraag opnieuw stel – dat het profiel van de medewerkers gelijkwaardig is aan het profiel van de PWA-medewerkers zodat de sterkte van de medewerkers ook behouden blijft. Anders krijg je het niet georganiseerd, maar hou je je ook iets voor wat niet kan. Als we willen dat deze medewerkers op maximaal een jaar doorstromen naar het gewone economische circuit, dan moeten het uiteraard sterke medewerkers zijn, anders zit je op een andere plaats in de rangorde.

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord op verschillende van mijn vragen.

Ik denk dat de cijfers aantonen dat het systeem van wijk-werken alle kansen verdient en dat we het zeker en vast alle tijd moeten geven om de knelpunten weg te werken.

Ik denk dat alle actoren voldoende tijd hebben gekregen om zich daarop voor te bereiden. Er zijn nu eenmaal kinderziektes bij elke hervorming van een systeem. Wat ik hoor over de betaling, het betalingsstatuut en dat dit wordt bijgepast, zijn echt wel problemen die op te lossen zijn. Er moet voor worden gezorgd dat die kinderziektes zo snel mogelijk uit het systeem verdwijnen.

Elk traject dat gebeurt via het nieuwe wijk-werken en waarbij we een werkzoekende kunnen activeren, is zeker en vast meegenomen. Als blijkt dat de doelgroep verder van de arbeidsmarkt af staat dan verwacht, dan betekent dit niet dat het systeem niet werkt. Op termijn krijgen we de verschillende profielen van de vroegere PWA'ers in het systeem van wijk-werken. Er zaten ook heel wat werkzoekenden verankerd in dat systeem voor wie niets meer werd gedaan om ze in het normale arbeidscircuit te brengen. Ik denk wel dat die profielen anders zijn, en dat toont ook aan dat veel mensen niet thuishoorden in dat PWA-systeem en dat ze misschien meer aankonden dan gedacht.

De opmerkingen van mevrouw Claes over het profiel van de nieuwe wijk-werkers en de oude PWA'ers zijn aan mij nog niet gemeld. Het eindpunt van die twaalf maanden wil niet zeggen dat die mensen geen andere trajecten op maat naar wijk-werk kunnen krijgen en voortzetten. De actie van VDAB om lokaal te kijken

naar de organisatoren van het wijk-werk kan helpen om mensen nog meer toe te leiden naar dat wijk-werken. Dat heeft nog wat tijd nodig.

Als ik de cijfers hoor, denk ik wel dat we de goede weg zijn ingeslagen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp.a): Het is duidelijk dat er in de praktijk voorrang is gegeven aan de overstap van PWA naar wijk-werken en dat de instroom vanuit de OCMW's achterblijft.

Ik deel de bekommernis van mevrouw Claes dat we ons bewust moeten blijven van het feit dat die doelgroep effectief initieel minstens gewijzigd is. Men kan van van alles overtuigd zijn, maar in dezen kan goed monitoren en meten de overtuiging ombuigen naar zekerheid. Ik pleit er dan ook voor om de uitstroom naar werk van die doelgroep heel goed in kaart te brengen. In het andere geval riskeer je dat mensen na een bepaalde periode uitstromen in draaideurconstructies die voor niemand heilzaam zijn.

Ik beseef dat het daarvoor vandaag nog te vroeg is, maar het goed monitoren van de uitstroom naar werk zal u effectief kunnen vertellen of de gewijzigde doelgroep al dan niet in staat is om de dingen te beantwoorden die vandaag worden gevraagd. Ik vraag om daar absoluut rekening mee te houden.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, ik krijg net zoals de collega's heel veel mails van mensen die worden geconfronteerd met de uitrol van het wijk-werken. Als ik het goed begrijp, hebt u in uw antwoord aangegeven dat er een probleem was met de uitbetaling van de cheques van de eerste drie maanden van het jaar en dat dit in april is ingehaald. Dit zou een eenmalig probleem zijn geweest dat is verholpen. Kunt u dat verduidelijken?

Een tweede opmerking die we regelmatig zien terugkomen, betreft de verhoging van de administratieve last met het invullen van de cheques die groter is dan bij de PWA. Hebt u daar een zicht op? Hebt u daar veel klachten over gekregen? Klopt dit? Monitort u op dit moment de administratieve rompslomp die erbij komt bij wijk-werk in vergelijking met het verleden? Is er een toevoeging?

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Minister, ik deel uiteraard de bekommernis van de vraagstellers en de nood aan goede opvolging. Ik heb u daarover begin maart verschillende schriftelijke vragen gesteld. Een aantal zaken zijn toen – en ook vandaag – verduidelijkt. We hebben ook alle grip voor kinderziekten bij de opstart.

Een van mijn vragen betrof de digitale ondertekening. Dat is van onze kant een grote bezorgdheid. Anno 2018 is dat eigenlijk ondenkbaar. We moeten daar heel snel werk van maken.

U hebt het zelf aangehaald dat ongeveer 95 procent van de geregistreerde wijkwerkers eigenlijk voormalige PWA'ers zijn. Ik wil daar toch even de nadruk op leggen omdat die mensen in een overgangsregeling zitten waarin ze tot hun pensioen actief kunnen blijven. Het goede nieuws is natuurlijk dat ongeveer 80 procent 50-plusser is. Er zal dus op relatief korte termijn een grote uitstroom zijn. Dit is een bekommernis, want we stellen vast dat tot op vandaag, zeker met het beperkt aantal plaatsen, de mogelijkheden voor instroom niet zo groot zijn. Daar moeten we voldoende aandachtig voor zijn. Zal er, met het oog op de krapte op de arbeidsmarkt, voldoende evaluatie zijn van de activering van deze mensen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Claes, wat betreft het gelijkwaardig profiel, kan ik mij moeilijk inbeelden dat er vandaag een probleem is vermits 95 procent komt van het vroegere PWA. We hebben 423 nieuwe instromers. Van die 423 komt 10 procent vanuit het OCMW, mijnheer Van Malderen. Dat is 10 procent dat vroeger niet in aanmerking kwam, maar er nu wel bij zit. We voeren ook nog een hele informatiecampagne. Ik ga ervan uit dat er in de toekomst vanuit het OCMW meer instroom zal zijn.

We moeten niet het gelijkwaardig profiel hebben van de vroegere PWA. De filosofie ligt anders dan vroeger. We moeten de jobs wel toekennen aan mensen die die jobs aankunnen en daarmee stappen kunnen zetten – niet zoals de heer Van Malderen zei naar werk stromen, want dat is nooit de bedoeling geweest – via dit wijk-werken naar bijvoorbeeld een stage-opleiding, langdurige begeleiding, IBO en andere. Dat is altijd de filosofie geweest.

Mijnheer Van Malderen, we zullen dat ook heel goed monitoren. Dit gaat over mensen met een heel grote afstand tot de arbeidsmarkt. Vroeger bleven ze in de PWA. Het wijk-werken nu zal niet direct de stap naar werk mogelijk maken, maar misschien wel een aantal stappen mogelijk maken waarvoor ze vroeger niet in aanmerking kwamen.

Het is belangrijk dat de toeleiding zeer goed loopt. We moeten het gevoel hebben dat we die mensen dankzij het wijk-werken een stap vooruit geven in hun betrachtning om op termijn naar de arbeidsmarkt te gaan.

Mijnheer Annouri, het waren de organisatoren die nog niet waren betaald. Voor de wijk-werkers gebeurde de eerste betaling van april een paar dagen te laat door technische problemen. Er waren dus twee verschillende problemen.

Het zou mij verbazen dat men op termijn nog vindt dat er te veel administratieve rompslomp is. Er was een bestaand systeem dat iedereen kende. Als we dan een nieuw systeem naar voren schuiven, dan kan het zijn dat het gevoel in eerste instantie is dat er meer administratieve rompslomp is. Ik zal dat ook nog met VDAB opnemen. Iedereen weet dat administratieve rompslomp niet meteen mijn kenmerk is en ik zal dan ook proberen om te zien waar we bijvoorbeeld nog kunnen digitaliseren, mevrouw Talpe.

Ik begrijp de bekommernis met betrekking tot de overgangsmaatregelen. Een van de punten die ik uitdrukkelijk heb beloofd bij de overgang van PWA naar wijk-werken, was dat de rechten en plichten van wie die vandaag heeft, gegarandeerd zouden blijven in de toekomst. Ik begrijp uw bekommernis, maar dat zijn afspraken die zijn gemaakt en waar ik mij uiteraard aan hou.

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Ik ben blij met de bijkomende antwoorden van de minister. De omslag van PWA naar wijk-werken is gemaakt en goed genomen. Uiteraard zullen er nog aanpassingen zijn. We zullen dit verder blijven opvolgen. Er is nog heel wat materie voor verdere evaluatie als er meer resultaten beschikbaar zijn.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de bekommernissen, inspanningen, innovatiemogelijkheden en concurrentiekracht van de Vlaamse industrie in het kader van het Energiepact – 1798 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Om een antwoord te bieden op de huidige klimaat- en energie-uitdagingen zal iedereen zijn verantwoordelijkheid moeten nemen. Achterblijven of ter plaatste blijven trappelen, is geen optie. Het opmaken van plannen en het stellen van ambitieuze doelstellingen is een begin, maar er moet voldoende dynamiek en veerkracht aanwezig zijn om het eigen traject bij te stellen, het proces te verbeteren en de doelstellingen bij te stellen.

In Vlaanderen volgen we een specifiek traject. Met de kamerbrede resolutie die op 10 juni 2015 werd goedgekeurd, hebben we met het parlement een voorzet gegeven.

De Vlaamse Regering keurde in mei 2017 de Vlaamse energievisie goed. De nota is het resultaat van een jaar overleg tussen de overheid, een veertigtal stakeholders en betrokken burgers. Het is het sluitstuk van het traject 'Stroomversnelling'. Energie-efficiëntie en hernieuwbare energie zijn bevoegdheden van de deelstaten. Het is belangrijk dat Vlaanderen op dat vlak de verantwoordelijkheid opneemt. De Vlaamse energievisie toont de ambitie vanuit Vlaanderen en vormt het uitgangspunt om vanuit Vlaanderen samen met de andere overheden een federaal energiepact af te sluiten.

Op Goede Vrijdag – let op de terminologie – sloot de Federale Regering een energiepact. Dat pact geeft de vier principes weer waarop we het energiebeleid voor de komende decennia zullen vormgeven, namelijk bevoorradingszekerheid, het respecteren van de klimaatakkoorden, het garanderen van de veiligheid, de competitiviteit van de bedrijven en de koopkracht van de gezinnen. Daarnaast zullen een aantal aspecten gemonitord worden zoals de prijsevolutie en de bevoorradingszekerheid, de veiligheid en de impact op het klimaatbeleid.

Het energiepact staat of valt met een breed draagvlak en ambitieuze plannen. Het is duidelijk dat iedereen, zowel de overheid, de burgers als de ondernemers en de industrie, de verantwoordelijkheid moet opnemen om deze energietransitie te realiseren en de klimaatdoelstellingen te behalen. Op dat vlak formuleerde de Vlaamse industrie haar bekommernissen, namelijk het behouden van de concurrentiekracht, de betaalbaarheid van de maatregelen en een stabiel investeringsklimaat.

Minister, op welke manier werden de bekommernissen van de Vlaamse industrie meegenomen bij de Vlaamse invulling van het energiepact? Welke concrete acties werden daarvoor ondernomen? Welke inspanningen verwachten we van de industrie in functie van het energiepact? Hoe kan de Vlaamse overheid de industrie daarvoor ondersteunen? Welke inspanningen kan en zal Vlaanderen doen om bij de uitvoering van het energiepact de concurrentiekracht van de Vlaamse industrie te garanderen en een stabiel investeringsklimaat te garanderen? Op welke manier zult u bijdragen om innovatie in de energiesector te stimuleren en dus steeds op zoek te gaan naar de beste technologieën?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: De bevoorradingszekerheid en kostprijs van energie zijn zonder twijfel van cruciaal belang voor de concurrentiekracht van onze Vlaamse industrie. Ik heb deze kwestie dan ook, samen met collega's in de

Vlaamse Regering, van nabij opgevolgd bij de vertaling van het energiepact in de basisprincipes voor een Vlaams energie- en klimaatplan. De Vlaamse Regering heeft hierbij de bekommernissen van de Vlaamse industrie op verschillende manieren meegenomen. Een belangrijk engagement dat we als Vlaamse Regering nemen, is dat we in deze energietransitie zullen blijven waken over de concurrentiekracht van onze bedrijven, en in het bijzonder van de energie-intensieve bedrijven. Ik denk dat u weet dat we er zo wel wat hebben in Vlaanderen. Energie-intensief wil niet zeggen dat ze daarom energie verspillen, integendeel.

Bij de vertaling van de Vlaamse energiedoelstellingen in beleid zullen kostenefficiëntie, technologie-neutraliteit en budgettair realisme als vaste principes worden gehanteerd waaraan elke overwogen maatregel zal moeten voldoen als het aan mij ligt. Dat is opgenomen in wat wij als Vlaamse Regering hebben beslist. Conform het Vlaamse regeerakkoord engageert de Vlaamse Regering zich ook om nu zo snel mogelijk werk te maken van de energienorm, met bijhorend correctiemechanisme, en dit in overleg met de bedrijfsorganisaties zelf. Ook zal de Vlaamse Regering corrigerende maatregelen nemen om de bestaande concurrentiehandicap inzake energiekost zo spoedig mogelijk te verminderen, zo is afgesproken.

Vanuit Vlaanderen hebben we de voorbije jaren al sterk ingezet op instrumenten om de energie-efficiëntie van de bedrijven en zeker ook van de kmo's te verbeteren en vanuit de industrie zijn er op deze manier al aanzienlijke inspanningen geleverd.

U kent heel het systeem van de energiebeleidsovereenkomsten (EBO's). We hebben de huidige generatie van vrijwillige EBO's die lopen tot eind 2022. Er is afgesproken dat we na 2022 de EBO's voortzetten om de energie-efficiëntie verder te versterken, rekening houdend met een gelijk speelveld binnen de EU. Naast het specifieke instrument van de EBO's, zal ik vanuit mijn bevoegdheid vooral blijven inzetten op innovatie en samenwerking tussen onderzoeksinstituten en het bedrijfsleven als oplossing voor de energieproblematiek.

Ik ben er zelf van overtuigd dat het onderzoeks- en innovatiebeleid de Vlaamse bevoegdheid is die essentieel is om ons concurrentievermogen naar de toekomst te blijven garanderen en de uitdagingen van onze Vlaamse industrie het hoofd te kunnen bieden. Ik denk onder meer aan de volgende initiatieven die we vanuit de Vlaamse overheid ondersteunen: het onderzoek in EnergyVille dat vooral gaat over het aansturen van batterijen; de talloze innovatieprojecten rond energie die het Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO) de afgelopen jaren steunde; de energiecluster Flux50, waarbij bedrijven in de energie, ICT- en bouwsector samenwerken met onderzoekscentra en overheid met focus op de ontwikkeling van innovatieve, multidisciplinaire energieoplossingen voor de duurzame energietransitie; de innovatieve bedrijfsnetwerken die met energie bezig zijn, namelijk Power-to-Gas, Offshore Energy en Groen Licht; de structurele financiering van de Strategische Onderzoekscentra (SOC's) zoals de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO), imec en Flanders Make die ieder op hun terrein ook rond energie werken.

Ik heb het reeds gezegd, maar ik herhaal het toch nog eens om af te sluiten: bij de opvolging van het energiepact is het essentieel dat we het concurrentievermogen van onze industrie vrijwaren. Dat is des te meer het geval voor de energie-intensieve bedrijven die zeer kwetsbaar zijn voor concurrentie met buitenlandse bedrijven. U mag rekenen op mijn alertheid daaromtrent.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Minister, ik vind het goed dat u al die voorbeelden aankaart, zoals Flux50, de innovatieve bedrijfsnetwerken en de andere SOC's die uiteindelijk direct maar ook indirect veel werken rond energie-efficiëntie, energieproducten en hernieuwbare energie. Ik heb het voorrecht om ook internationale contacten te hebben. Ik voel dat zelfs niet alleen bij de westerse ontwikkelde landen

maar ook bij de ontwikkelingslanden dat die altijd twee woorden naar voren schuiven vanuit de overheid, namelijk kostenefficiëntie en technologie neutraal. Zij hame ren erop dat er stakeholdersoverleg voor nodig is. Als je dan spreekt met de ont wikkelde landen, dan zie ik dat er nog met een zekere schroom wordt gekeken naar technologie neutraliteit en kostenefficiëntie. Nochtans denk ik dat deze twee zaken de basis zijn voor de toekomst. We komen misschien uit een ander verleden waar we het niet altijd zo deden. Minister, hoe denkt u dit in te passen in het Vlaams in novatiebeleid als we enigszins technologie neutraal en kostenefficiënt willen blijven?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik kan daar heel snel en eenvoudig op antwoorden: ik vind het 'hoe' niet belangrijk, maar wel de doelstelling. Om het eenvoudig te zeggen: de filosofie van technologie neutraal is dat we openstaan voor elke tech nologie die ons kan helpen om klimaatdoelstellingen zo kostenefficiënt mogelijk te verwezenlijken. Het is niet aan ons om te zeggen hoe je die doelstellingen moet bereiken, maar wel dat wat ze willen bereiken. Voor mij als minister van Innovatie is het fundamenteel dat we zo de deur openhouden voor nieuwe tech nologische evoluties en innovaties die ons daarbij kunnen helpen.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Ik dank de minister voor het antwoord.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Philippe Muyters, Vlaams minis ter van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het dalend aantal indi viduele beroepsopleidingen in een onderneming (IBO's) bij Walen en Fransen in Vlaanderen – 1790 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Voorzitter, ik zal een korte vraag om uitleg stellen die ei genlijk een vervolg is op mijn schriftelijke vraag.

Minister, dankzij u kunnen Fransen ook een IBO volgen. Dat is een goede en be langrijke manier om personeel te werven. Dit is zeker het geval in West-Vlaan deren, waar er een heel zware arbeidskrapte is. We hebben echter vastgesteld dat het aantal Franse cursisten dat van een IBO gebruik maakt, eigenlijk klein is. In 2015 ging het om 15 mensen, waarvan 10 in West-Vlaanderen. In 2014 ging het om 4 Franse IBO'ers, waarvan 3 in West-Vlaanderen. Ook het aantal Waalse IBO'ers in Vlaanderen daalt. Het is, in tegenstelling tot de stijging van het aantal Waalse werknemers in Vlaanderen naar meer dan 22.000, niet fameus.

Ik wil dan ook een opvolgingsvraag stellen. Wat zou de reden kunnen zijn waarom het aantal Franse en Waalse IBO'ers daalt? Op welke wijze zullen we het aantal van 500 IBO's, dat in het nieuw samenwerkingsakkoord met het Office wallon de la for mation professionnelle et de l'emploi (Forem) wordt vooropgesteld, kunnen halen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Ronse, u hebt uiteraard correct gezien dat de cijfers een dalende trend vertonen, niettegenstaande de geleverde inspannin gen om Waalse en Noord-Franse werkzoekenden te stimuleren om door middel

van een IBO Vlaamse vacatures in te vullen. Ook langs werkgeverszijde zijn heel wat acties ondernomen. Ik zie hier wel een aantal verklaringen voor.

In de eerste plaats is er de economische toestand. Zeker in West-Vlaanderen zijn er massaal veel openstaande vacatures. Hierdoor kunnen werkzoekenden wat selectiever omspringen met de invulling van vacatures. Als een werkzoekende moet kiezen tussen het starten met een IBO of het starten met een job met een contract van onbepaalde duur, zal hij uiteraard direct voor dat laatste kiezen. Ook de werkgevers kunnen voor een vaste betrekking kiezen en geen IBO starten in de hoop op die manier gemakkelijker mensen te kunnen aantrekken. We zien dat dit gewoon vraag en aanbod is. Dit zou een verklaring kunnen zijn. U hebt zelf gezegd dat meer mensen uit Wallonië en Frankrijk in West-Vlaanderen komen werken, maar er zijn wel minder IBO's.

Een ander aspect dat een aandachtspunt is en blijft, is het taalaspect. Soms is de drempel voor werkzoekenden nog te hoog om in te gaan op vacatures met een taalvereiste. Ik begrijp dat de werkgevers de bezorgdheid om de nodige kennis van het Nederlands moeten blijven benadrukken.

Een andere verklaring is het financieel aspect. Dit geldt zeker voor de Noord-Franse werkzoekenden. U weet dat het uitkeringsstelsel in Frankrijk anders werkt. De werkloosheidsuitkering is er beperkt in de tijd. Dit betekent dat een Franse werkzoekende tijdens zijn IBO zijn werkloosheidsuitkering zou kunnen verliezen en daardoor niet in het IBO-systeem wil intreden.

Dat zijn enkele verklaringen, maar wellicht zijn er nog een paar. Dit geeft aan waarom er niet minder werknemers vanuit Frankrijk en Wallonië komen. Om aan de knelpunten tegemoet te komen, hebben we ondertussen een paar acties ondernomen.

We hebben een nieuw samenwerkingsakkoord. U hebt de nieuwe objectieven, ook met betrekking tot de IBO's, zelf naar voren gebracht. Dit actieplan houdt versterkte acties in, zoals diverse job datings en infosessies voor werkgevers. De mogelijkheid om IBO's te gebruiken om vacatures en, in het bijzonder, knelpuntvacatures in te vullen, zal een vast agendapunt zijn.

Een voordeel is dat het systeem van de beperktheid in de tijd momenteel in Wallonië niet geldt. Ze kennen daar niet het element dat de werkloosheidsuitkering tijdens een IBO zou kunnen wegvallen. In het samenwerkingsakkoord en het actieplan staan ook een aantal ondersteunende maatregelen op het vlak van taal. Zo worden de maatregelen om tijdens een IBO gratis te voorzien in taalondersteuning zeker onder de aandacht gebracht. Hierdoor kunnen we een aantal mensen overtuigen die dit nu als een drempel ervaren. Het actieplan zal op geregelde tijdstippen worden geëvalueerd en, indien nodig, natuurlijk worden bijgesteld.

Wat de Noord-Franse werkzoekenden betreft, zal ik met de heer Bertrand, de voorzitter van de conseil régional des Hauts-de-France, de mogelijkheid bekijken versterkt op IBO's in te zetten. We zullen nagaan op welke wijze we de maatregel nog verder zouden kunnen promoten.

Mijnheer Ronse, verder is nog een verbetering van het instrument mogelijk. U weet dat de sociale partners een voorstel hebben geformuleerd waarover we het eens zijn. We bereiden de aanpassingen voor. Hierdoor zal een eenvoudiger gebruik van de IBO een realiteit worden. Ik ga ervan uit dat een heel aantal bedrijven die nu geen beroep op IBO's doen, dit hierdoor in de toekomst wel kunnen doen.

Al die acties en maatregelen moeten ervoor kunnen zorgen dat we de doelstelling van 500 Waalse IBO'ers op termijn kunnen halen. Ik zal samen met de heer Bertrand nagaan wat in Frankrijk nog specifiek kan gebeuren.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Minister, wat het Waalse onderdeel betreft, maak ik me eigenlijk minder zorgen. Daar heb ik vertrouwen in. Wat het mechanisme van de arbeidskrapte betreft, hebt u gelijk. Dit betekent dat de werkgevers sneller zullen aanwerven.

Wat het Franse onderdeel betreft, ben ik wel een beetje bezorgd. Ik verklaar me nader. U hebt naar de financieel regressieve en in de tijd beperkte uitkeringen in Frankrijk verwezen. Dat hebben de mensen van Pôle emploi, de Franse tegenhanger van VDAB, me zelf verteld toen ik heb gesproken over de Eurometropool Lille-Kortrijk-Tournai. Ik heb toen de lage IBO-cijfers aangehaald. De mensen van Pôle Emploi hebben me doodleuk verteld dat het nooit zou lukken. De Fransen zouden niet puur voor die productiviteitspremie komen als ze geen uitkering meer zouden krijgen. Dit heeft me wel even kwaad op hen gemaakt. U hebt in 2013 gesprekken gevoerd en inspanningen geleverd om IBO's voor Fransen mogelijk te maken. Dat is toen op applaus onthaald, maar nu vertellen ze doodleuk dat het altijd al een doodgeboren kind is geweest. Ik vind dat persoonlijk redelijk cynisch en pijnlijk, zeker in het licht van alle inspanningen die u hiervoor hebt geleverd. Het gaat niet enkel om u. Ook in de Eurometropool hebben een aantal spelers, waaronder ikzelf, in werkgroepen maandenlang onderzocht op welke wijze Pôle Emploi hierover beter zou kunnen communiceren. Als ze dan doodleuk zoiets komen vertellen, vind ik dat zeer spijtig.

Ik denk dat de enige oplossing erin bestaat dat de Franse overheid zich engageert Fransen die hier een IBO volgen en geen uitkering meer krijgen, toch te blijven vergoeden. Dat zou het onderwerp moeten zijn van het gesprek tussen de heer Bertrand en uzelf. Het is goed dat u hiertoe het initiatief zult nemen. Het zou leuk zijn tot een gelijkaardig pact te komen als u met de Forem hebt gerealiseerd. Ik denk dat dit onze arbeidsmarkt mooie perspectieven zou kunnen bieden.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Ronse, ik kan u garanderen dat ik dit zal aankaarten tijdens mijn gesprek met de heer Bertrand.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Griet Coppé aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het registratiesysteem bij het gebruik van dienstencheques in strijkcentrales – 1683 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Griet Coppé (CD&V): Minister, dit is een vervolgvraag, in het verleden heb ik al een vraag gesteld over het gebruik van dienstencheques bij de strikwinkels of -ateliers. Strijkateliers die werken met dienstencheques blijven problemen ondervinden bij de controle op hun registratiesysteem. Strijken is immers groepswerk: er wordt in een keten gewerkt waarbij diverse handelingen door meerdere werknemers worden gedaan. Dit laat zich niet eenvoudig vertalen in de betaling van één dienstencheque waar het principe geldt: één dienstencheque staat gelijk met één arbeidsuur van één werknemer. Bijna alle strijkateliers werken op dezelfde manier, namelijk met een puntensysteem.

De sector is al ruime tijd vragende partij om het registratiesysteem en de controle aan te passen aan dit puntensysteem. In april 2016 kaartte ik deze problematiek een eerste keer aan. Op de hoorzitting met de Inspectie Werk en Sociale Economie in september 2017 gaf de inspectie toe dat de controle bij een strijkatelier met

meerdere activiteiten moeilijker ligt, zeker als die activiteiten in hetzelfde gebouw plaatsvinden.

In december antwoordde u, minister, op een parlementaire vraag van collega Taelman dat het departement zoekt naar mogelijkheden om de toepassing van de reglementering in de strijkateliers te verbeteren. De voorstellen zouden begin 2018 worden besproken met de sector. U antwoordde: "... via een workshop waar we niet alleen de vertegenwoordigers van de sectorfederatie op zullen uitnodigen maar ook zaakvoerders. De bedoeling is via dit overleg te komen tot praktisch toepasbare oplossingen. Dan hoop ik dat we tegen de paasvakantie een uitgewerkte oplossing rond hebben, die dan toepasbaar zal zijn."

Intussen bereiken mij nieuwe gevallen van controles. In één geval bleef de controleur hameren op het feit dat er in een strijkatelier moet worden gewerkt op uurbasis, hoewel dit in realiteit nooit haalbaar is voor strijkopdrachten.

Minister, is er intussen een nieuw afsprakenkader gemaakt met de sector aangaande het registratiesysteem voor dienstencheques in strijkcentrales? Zo ja, kunt u die toelichten? Wanneer zal deze aanpassing in werking treden?

Hoe wordt omgegaan met ondernemingen die op dit punt 'overtredingen' begaan volgens de inspectie? Zullen zij nog worden gesanctioneerd voor inbreuken op het registratiesysteem uit het verleden als het nieuwe registratiesysteem in werking is?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijn administratie heeft inderdaad op 24 januari een workshop georganiseerd met een vertegenwoordiging van de sector. Er waren zowel werkgeversorganisaties als ondernemingen aanwezig, zoals u zei. De bedoeling van deze workshop was om meer inzicht te verkrijgen in de praktische problemen die de strijkateliers kennen.

Op basis van deze workshop heeft de administratie richtlijnen opgemaakt voor de strijkateliers die werken met dienstencheques. De doelstelling van deze richtlijn is om duidelijkheid te verschaffen naar de sector en te duiden hoe het departement Werk de wetgeving interpreteert. Eind maart en eind april werden deze richtlijnen met de werkgeversorganisaties van de sector afgetoetst en positief onthaald.

Het is de bedoeling dat alle strijkateliers hierover voor de zomer worden ingelicht via infosessies. De eerste infosessie zal eind deze maand plaatsvinden en wordt georganiseerd door Federgon in samenwerking met mijn departement. De richtlijnen zullen vanaf midden mei op de website werk.be worden gepubliceerd.

Zonder in detail te treden, kan ik u meegeven dat de administratieve lasten voor de onderneming zullen worden verlaagd zonder op de mogelijkheden tot controle in te boeten. In de richtlijn zal worden verduidelijkt hoe de strijkcentrales hun registratie praktisch kunnen aanpakken. Het komt erop neer dat men verwacht van de strijkateliers dat zij registreren op welke datum er voor een bepaalde gebruiker is gestreken en hoelang alle strijkers die dag hebben gewerkt. Op die manier blijft het systeem controleerbaar, maar vermindert de administratieve last voor de onderneming omdat zij niet meer voor iedere gebruiker moet registreren welke werknemer de strijk heeft gedaan. Dat komt tegemoet aan de problemen.

Het gaat dus niet om een nieuw registratiesysteem, maar wel om een verduidelijking van hoe men de registratie kan organiseren in een strijkatelier. Er is dan ook geen formele inwerkingtreding aan de richtlijnen gekoppeld.

Op uw tweede vraag kan ik niet ingaan, u mag me dat niet kwalijk nemen. Dat zijn lopende onderzoeken waar de Vlaamse Sociale Inspectie overtredingen heeft

vastgesteld. Dat is de bevoegdheid van de rechterlijke macht en de bestuurlijke handhaving. Daar kan ik niet op ingaan.

Griet Coppé (CD&V): Minister, uiteindelijk zou het probleem opgelost zijn, heb ik de indruk, na toch wel wat gesukkel. Als dit de oplossing is, is dat wat we wensen. Ik denk dat we het erover eens zijn dat er niet kan worden gesjoemeld. Ik wil hetzelfde als u. Eén arbeidsuur moet dan ook effectief worden gepresteerd. Dat was eigenlijk de bezorgdheid van de inspectie en ook van ons. Het kan niet dat met belastinggeld allerhande taken worden uitgevoerd, wat niet de doelstelling was van de overheid in dezen.

Alles wordt half mei gepubliceerd op de website, en later opnieuw gecommuniceerd via Federgon. Klopt dat? (*Opmerkingen*)

Dan hoop ik dat daarmee de discussie gesloten is.

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Ik vind dit een heel goede vraag en het thema ligt mij na aan het hart. Ik heb er recent een schriftelijke vraag over gesteld, en vrijdag het antwoord gekregen. Daaruit bleek toch dat die administratie veel soepeler kon. Dat zal nu zo zijn. Er waren redelijk wat problemen inzake administratieve rompslomp.

Ik vind het heel goed dat er een verduidelijking komt van de reglementering en dat er tegelijk een lastenvermindering komt. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat er geen controles meer moeten zijn, maar hier sloeg de slinger toch duidelijk door naar de verkeerde kant.

Ik hoop net zoals mijn collega dat de strijkateliers zich geen zorgen meer moeten maken over deze situatie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Lieve Maes aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over Air Cargo Belgium als innovatief bedrijfsnetwerk – 1796 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: Mevrouw Maes heeft het woord.

Lieve Maes (N-VA): Minister, twee jaar geleden, in april 2016, werd Air Cargo Belgium opgericht. Het was het resultaat van twee projecten van het Agentschap Innoveren en Ondernemen en had als doel om de vrachtluchthaven op de kaart te zetten als logistieke draaischijf in Europa. De bedrijven, stakeholders en verenigingen op Brucargo werden gegroepeerd, mede door de 450.000 euro steun van het Hermesfonds.

Op die manier werd op de luchthaven ook een innovatief bedrijfsnetwerk gecreëerd. Dergelijke netwerken – er zijn er een veertiental in Vlaanderen – hebben tot doel een dynamiek op gang te brengen binnen een groep van ondernemingen. Via een intense samenwerking tussen de ondernemingen wordt een concreet actieplan uitgevoerd, met een aantoonbare economische meerwaarde.

Dat de aanpak van Air Cargo Belgium loont, werd nogmaals duidelijk toen de goederenluchthaven Brucargo recent in Mumbai een internationale award won voor haar expertise die de luchthaven heeft opgebouwd in farmaceutisch transport, net één van de zaken waar Air Cargo Belgium op inzet.

Ik ging er zelf op Voka-stage vorige zomer en zag met eigen ogen hoe Air Cargo Belgium rond elf clusters werkt en op die manier de ambitie wil invullen om de luchthaven naar een nog hoger niveau te tillen. Dit gaat over werkgroepen in thema's als douane, innovatie, e-commerce, en dus ook farmaceutisch transport, waarvoor nu deze prijs werd uitgereikt. Overigens is ook de zeer succesvolle Slot Booking App, die op lovende woorden van vele bedrijven kan rekenen, een resultaat van deze manier van werken.

Kort samengevat, is er hier een performante organisatie die sterk werk levert en dit inspireert mij tot de volgende vragen.

Minister, hoe evalueert u Air Cargo Belgium als innovatief bedrijfsnetwerk?

Bij uitbreiding: hoe evalueert u de werking van de innovatieve bedrijfsnetwerken in het algemeen?

De voedingsbodem voor Air Cargo Belgium lag in de nodige ondersteuning van het Agentschap Innoveren en Ondernemen. Hoe verloopt de samenwerking tussen de Vlaamse overheid en Air Cargo Belgium vandaag? Op welke manier vertaalt die zich?

Welke uitdagingen ziet u nog voor Air Cargo Belgium in de toekomst? Zijn er 'logistieke innovaties' die op andere plaatsen in Vlaanderen kunnen helpen?

In de wereld van consultancy wordt expertise vaak verkocht aan of gepromoot in het buitenland. Licht het verspreiden van die expertise in de taakomschrijving van de vzw? Zo ja, ziet u innovatieve elementen in Air Cargo Belgium die in het buitenland vermarkt kunnen worden?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Het agentschap volgt de werking van Air Cargo Belgium (ACB) intensief op. Air Cargo Belgium werkt zoals van een innovatief bedrijfsnetwerk verwacht wordt. U hebt zelf de doelstelling naar voren gebracht.

In het eerste werkingsjaar is er een draagvlak gekomen waarbij bedrijven op Brucargo in de clusterwerking worden betrokken. Het aantal ondernemingen actief in de clusterwerking nam toe van 22 tot 127. De Belgian Airfright-leden (BAFI) werden door een overeenkomst met ACB ook automatisch lid van de cluster, en de airlines en afhandelaren hebben hun eigen vakorganisaties ondergebracht bij de ACB-werking onder de vorm van een subcluster. Dat is een positieve zaak.

In het eerste werkingsjaar werden 11 werkgroepen opgezet. Ik ga ze niet opsommen, want u hebt dat al gedaan. In elk van deze werkgroepen werden samenwerkingsverbanden en/of projecten gelanceerd, 22 in totaal die gerealiseerd of in uitvoering zijn. In totaal hebben 97 werkgroepvergaderingen plaatsgevonden en zijn 57 individuele bedrijven betrokken bij projecten. Gezien deze resultaten denk ik dat ik tevreden mag zijn over de werking van Aircargo Belgium als innovatief bedrijfsnetwerk.

Globaal ben ik tevreden over de gehele clusterwerking, zowel over de speerpuntclusters als de innovatieve bedrijfsnetwerken. Er is een nieuwe dynamiek van samenwerking tussen bedrijven ontstaan, over sectoren heen. Er zijn maar liefst 2084 bedrijven die mee financieren aan hun clusterorganisatie. Er is dus een kentering gekomen. Vroeger zei men soms vanuit het bedrijfsleven 'schaadt het niet, dan baat het niet', maar dat is voorbij. Bedrijven betalen mee en willen dus zelf ook resultaten zien. Dat was wat ik voor ogen had.

In de tijd dat ik nog bij Voka werkte, was er de filosofie van 'vivons caché, vivons heureux': als we iets innovatief hebben, dan houden we het voor onszelf en gaan

we niet delen. Ik denk dat die mentaliteit fundamenteel is veranderd. Ik zie binnen de innovatieve bedrijfsnetwerken meer dan honderd samenwerkingsinitiatieven met meer dan drie bedrijven, meestal nog gecombineerd met onderzoekscentra. De samenwerking tussen bedrijven neemt dankzij deze clusters toe.

De samenwerking tussen Air Cargo Belgium en de Vlaamse overheid verloopt vlot. Er is een open communicatie en regelmatig overleg tussen beide partijen. Air Cargo Belgium heeft na één werkingsjaar een survey gehouden onder de leden met vraagstellingen rond de werking, prioriteiten en activiteiten van de cluster. Algemeen werd een score van 84 procent tevredenheid gehaald. Dat is hoog en toont aan dat de huidige werking beantwoordt aan wat de leden verwachten. De grootste uitdaging, volgens mij, bestaat erin de dynamiek die is gestart, vol te houden en tot concrete realisaties van de werkgroepen en projecten te komen. Het mogen geen praatbarakken worden. Er moeten duidelijk projecten zijn vanuit de samenwerking die wordt gerealiseerd.

Air Cargo Belgium is gedurende anderhalf jaar actief als innovatief bedrijfsnetwerk. Er zijn kiemen gelegd voor samenwerking, ook op logistiek vlak. Het is echter te vroeg om de realisaties die we zouden kunnen uitrollen over Vlaanderen, te evalueren.

De financiering van innovatieclusters heeft tot doel de samenwerking tussen bedrijven en kenniscentra te stimuleren. Het ontwikkelen van commerciële consultancydiensten behoort niet tot de opdracht van een innovatief bedrijfsnetwerk. Anderzijds zijn er wel innovatieve projecten opgezet die een voorbeeld kunnen zijn voor het buitenland. De bedrijven die hebben meegewerkt aan die projecten, kunnen die uiteraard ook vermarkten in het buitenland.

Ik denk dat we een hele goede werking hebben en tevreden mogen en kunnen zijn met deze innovatieve bedrijvencluster.

De voorzitter: Mevrouw Maes heeft het woord.

Lieve Maes (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het bevestigt dat het toch wel een zeer goede structuur is en inderdaad bijdraagt tot innovatie. Ze houden ook regelmatig een lezing over hun onderwerpen. Het is wel nuttig om te zien wat er allemaal gebeurd is.

Ik heb voorlopig geen bijkomende vragen. Ik zal het verder blijven opvolgen.

De voorzitter: Mevrouw Vanwesenbeeck heeft het woord.

Daniëlle Vanwesenbeeck (Open Vld): Ik had begrepen dat er in 2015 een eerste oproep voor die innovatieve bedrijfsnetwerken is geweest. In 2017 was er een nieuwe. De beslissing over die erkenning zit niet bij u, minister, maar bij een beslissingscomité, Hermes. Minister, hebt u een idee hoeveel aanvragen werden ingediend? Welke timing is gepland binnen het beslissing? Het is niet erg als u dat niet onmiddellijk weet, dan stel ik een schriftelijke vraag.

Ik heb ook een bekommernis gehoord vanuit de werkgeversorganisaties. Er zijn er nu veertien erkend. Er leeft een beetje de angst dat er te veel worden erkend, waardoor er opnieuw een wildgroei zal ontstaan van structuren. Daar moeten we aandacht voor hebben.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik stel voor dat u zelfs geen schriftelijke vraag moet stellen, maar dat ik het laat toevoegen aan het verslag. Ik weet niet hoeveel aanvragen er zijn en wat de timing is.

Ik begrijp die bekommernis en ik kan ze ook delen. Dat is natuurlijk ook een van de redenen waarom ik wil dat ze fundamenteel bijdragen. Vroeger was het nogal eens het geval dat het gros van de middelen van de overheid kwam. Neem bijvoorbeeld een speerpuntcluster waar er voor de projecten een factor maal 8 is: wij geven 1 euro en de foodsector legt 8 euro bij. Dat is de filosofie die we willen. Voor de werking van de cluster moeten ze 50 procent bijleggen en voor de projecten willen we die betrokkenheid zodat het geen wildgroei wordt van 'nice to have', maar een engagement van bedrijven en onderzoeksinstellingen om echt tot realisaties te komen.

Het was ook mijn antwoord aan collega Maes dat het naar concrete realisaties gaat, anders blijft het niet bestaan en zal het niet lukken, want dan zullen bedrijven zeggen dat ze er hun geld niet insteken. Dat is ook wat ik wil. Als het niet werkt en het geen resultaat oplevert, dan moet het eigenlijk uitdoven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.